

HUISHOUDHULPEN AAN HET WOORD

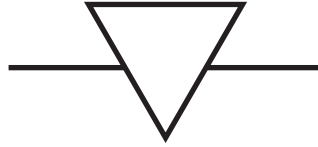
INHOUDSTAFEL

Inleiding 6

Veiligheid 11

Loon 97

Klant 115

Het afgelopen jaar was een zwaar jaar voor de huishoudhulpen. Net als vele andere werknemers kregen ze door de dreiging van het coronavirus te maken met stress, loonverlies en zeer moeilijke arbeidsomstandigheden. Maar hoewel deze crisis onuitgegeven was, zijn de arbeidsomstandigheden waarin ze moeten werken niet geheel nieuw. De coronacrisis heeft de bestaande problemen vooral uitvergroot.

De huishoudhulpen bevinden zich in een zeer kwetsbare positie. Ze zijn afhankelijk van de goodwill van klanten waarvoor ze werken. De hiërarchische verantwoordelijken zijn niet altijd bereikbaar en zich niet bewust van de gevaren die de huishoudhulpen lopen. En noch preventieadviseurs, noch de inspectiediensten vinden hun weg naar de werkplaatsen - de huizen van de klanten.

Als vakbond kennen we de verhalen van de huishoudhulpen zeer goed. Via de afgevaardigden beschikt ABVV Dienstencheques over de juiste voelsprietten.

En bij onze diensten en via sociale media werden we gedurende de crisis overspoeld met schrijnende verhalen. Het waren er zoveel en ze waren zo ernstig, dat we een belangrijk besluit namen: de buitenwereld móét deze verhalen kennen.

We ontwikkelden een online platform

www.huishoudhulpnaanhetwoord.be waarop de werknemers uit de sector hun getuigenissen konden publiceren. Zo konden we de huishoudhulpen een stem geven, maar ook hun ongerustheid en hun gerechtvaardigde bezorgdheid kenbaar maken bij het grote publiek én bij de politieke verantwoordelijken.

Ondanks de rijkelijke toebedeling van extra subsidies om de crisis het hoofd te bieden, blijven vele bedrijven tekortkomen in de bescherming van hun werknemers. Huishoudhulpen die niet de nodige maskers of handschoenen krijgen om zichzelf te beschermen, het is nog steeds geen uitzondering. En tot op de dag van vandaag moeten huishoudhulpen kiezen tussen hun loon en hun veiligheid om de eenvoudige reden dat ze in de meeste gevallen geen opdrachten kunnen weigeren wanneer ze inschatten dat hun veiligheid bij bepaalde klanten niet gegarandeerd is.

Nieuwe richtlijnen van de politieke overheden bleken niet voldoende dwingend om de huishoudhulpen écht te beschermen. En sommige werkgeversorganisaties weigerden om de nodige sectorale afspraken te maken. Vandaag bestaan deze verhalen van de huishoudhulpen bijgevolg nog steeds. Voor vele huishoudhulpen was het voorbije jaar een zwarte bladzijde in hun loopbaan. Daarom beslisten we om de verhalen van op de website te materialiseren in échte zwarte pagina's, gebundeld in dit dikke zwartboek.

We kunnen u helaas weinig plezier wensen met het lezen van deze verhalen. Wij wensen u vooral inzicht. Inzicht in de situatie van de huishoudhulpen. Inzicht in hun werkomstandigheden. Ook zij hebben immers recht op veilig werk, ook zij verdienen respect. Tijdens deze coronacrisis, maar ook erna.

ABVV Dienstencheques

VEILIGHEID

“Mensen die er ook niet naar kijken om hun “knuffelcontact” op logement te laten komen terwijl ook zij de hele dag thuis zijn,”

► Het is inderdaad onverantwoord hoe wij moeten werken. Ondertussen doe ik dit 3 jaar en heb ook al bijna 3 jaar dezelfde klanten. Mensen waar je ondertussen “kind aan huis bent”. Deze mensen zijn je gewend en beschouwen mij niet als iemand vreemd. Mondmaskers zijn iets dat ze zeker al niet opzetten in hun eigen huis. Ik zeg daar niet veel op, omdat ik deze mensen graag heb en ook graag na corona bij hen wil blijven gaan. Maar deze mensen vergeten wel dat wij op die manier bij een tiental gezinnen komen.

Er zijn mensen die er ook niet naar kijken om hun 'knuffelcontact' op logement te laten komen, terwijl ook zij de hele dag thuis zijn. Kinderen die constant om je heen lopen nu, omdat ze buiten willen spelen of iets te eten of te drinken willen. Het is gewoon niet haalbaar om op deze manier veilig te werken. En dan vergeet ik nog de mensen die thuis online vergaderingen doen en waar je dan met moeite kan bewegen omdat er anders te veel lawaai is. Ik snap dit allemaal gewoon niet...

Zelfs een huisbezoek om een huis te kopen of te huren mag niet, want dat is te gevaarlijk, MAAR wel zien dat de kuisvrouw kan komen hoor, zodat het stof is afgedaan en we dit zeker niet zelf eens moeten doen. Sorry, maar ik word hier ontzettend boos van. Ben in de eerste plaats bang voor mijn kinderen en mijn familie, maar ook voor mezelf en mijn klanten. Deze beseffen niet dat wijzelf misschien wel opletten met wat we doen, maar wij weten niet waar onze klanten uithangen.

Lindsay

► Het bedrijf waar ik voor werk, zegt dat we maskers en handschoenen aan moeten doen en bij de klanten ramen moeten openzetten... In november... bij oudere mensen, risicopatiënten. Ik moet ook voor mijn ouders zorgen, die ook risicopatiënt zijn, kankerpatiënten allebei. Ik ga niet meer met een gerust hart naar hen toe.

Karin

“Ik moet ook voor mijn ouders zorgen die ook risicopatiënt zijn, kankerpatiënten allebei,”

► Voor dit loon onze gezondheid op het spel moeten zetten, is verschrikkelijk. Huishoudhulpen zijn een luxe in VEEL gevallen. Luxe moet altijd duur betaald worden. Enkel in dit geval dus niet. Hard werken, weinig loon, en zien dat we steeds stand-by zijn, want o wee als we eens niet kunnen komen. Bij de persoon die 3 à 4 keer per uur meer verdient dan de huishoudhulp! Ons werk moet steeds perfect en tot in de puntjes zijn, behalve ons loon, dat trekt op niks.

De badkamer ligt vol met persoonlijke hygiënepullen, tandenborstels die nat zijn. Het houdertje vol met smurrie, de wc-pot, de vochtigheid als er net een douche is genomen, de vuilbak vol viezigheid. Dit inhaleren wij allemaal.

Iedereen werkt thuis, alle kinderen zijn thuis, ... wij moeten gewoon verder werken alsof er niks aan de hand is. Onze gezondheid als huishoudhulp wordt al zwaar op de proef gesteld door de vele poetsproducten die we overal gebruiken elke dag.

MEER LOON. MEER RESPECT. Dat moeten wij krijgen.

Onze kinderen zijn zelf ook thuis. Wat moeten wij doen? Hoe lossen wij dit op? Ik heb geen andere oplossing dan zelf thuis te blijven.

Viviane

► Ik wou jullie contacteren omdat ik werk als huishoudhulp en mij echt ongemakkelijk en niet meer veilig voel. De maatregelen zijn strenger en wij blijven doorwerken. Wij mogen huizen kuisen waar ganse gezinnen thuis zijn, overal slingeren gebruikte mondmaskers rond en worden de regels niet nageleefd. We mogen onze eigen ouders niet zien, maar mogen wel risico's nemen in vele gezinnen. Onze klanten worden ziek of zitten in quarantaine en dan worden wij gedwongen om vervanging te doen, wat ik al zeker niet kunnen vind. Weigeren we om te werken dan moeten we verlof of toegestane afwezigheid nemen. Ik ben ten einde raad want we worden niet gehoord. Sorry voor dit bericht, maar ik zit er eventjes door.

Sharon

“Huizen kuisen waar ganse gezinnen thuis zijn, overal slingeren gebruikte mondmaskers rond en worden de regels niet nageleefd,”

► Heel juist. Op het werk zeggen ze dat het een kleine lockdown is. Het enige dat telt, is dat het blijft draaien. Vandaag heb ik een vervangpost gedaan. Niemand had een mondkapje aan. Met 4 thuis. De echtgenoot zei doodleuk dat zijn vrouw al 4 keer getest is geweest, omdat haar vriendinnen positief waren.

Het enige dat telt is dat het gekuist is. Zij is zelf godganse dagen thuis. Morgen heb ik zelfs een post waar de dame ziek is. Ik moet buiten de ruiten kuisen en haar strijk doen bij haar schoonmoeder die naast haar woont. Dit is echt respectloos. Laat ons alstublieft thuis. Elke dag weer die onzekerheid is niet goed. Ik werk full-time. Waarvan 12 uur in de strijkwinkel. Allemaal op een hoop. Niet te doen.

Anoniem

“Vrouw al 4 keer getest geweest omdat haar vriendinnen positief waren. Het enige wat telt is dat het gekuist is,,

*“Onze gezondheid als huishoud-
hulp wordt al zwaar op de proef ge-
steld door de vele poetsproducten
die we overal gebruiken elke dag,,*

► Ik wil ook even mijn verhaal delen. Ik werk als huishoudhulp en ben zo al een paar keer in contact gekomen met klanten die thuis zitten, wachtend op hun test, of klanten die ziek zijn, enzovoort. Vorige week ben ik ook COVID positief getest en dat ben ik 99% zeker op het werk opgelopen. Momenteel voel ik mij heel slecht en eerlijk, ik zie het niet meer zitten om nog bij de mensen thuis te moeten gaan poetsen nu het virus zo extreem is. Wij zijn ook nog steeds verplicht om vervangingen te doen, dat is al helemaal te gek voor woorden. Ik hoop dat jullie de sector kunnen sluiten.

Anoniem

“Nog steeds verplicht om vervangingen te doen, dat is al helemaal te gek voor woorden,”

“Het is alsof we een deel van het meubilair zijn en het voor de mensen en de werkgever niet uitmaakt wat er met ons gebeurt, zolang hun huis maar gepoetst is,”

gen woning geen bezoek ontvangen. Heel logisch klinkt dat allemaal niet meer. Samen staan we sterk.

Het is zoals vele getuigenissen zeggen onverantwoord dat wij moeten/mogen poetsen bij de klanten terwijl we onze familie en vrienden niet mogen zien. Vandaag had ik een klant die zei die zei "ja sorry, maar... u beurt te komen", en daarbij liepen er 2 kleine kinderen rond die ik gedurig heb moeten wegsturen.

Op onze kantoren zijn we enkel welkom op afspraak, thuis 1 knuffelcontact, wel poetsen bij 12 verschillende klanten, bejaarden, thuiswerkende ouders en kinderen in schoolvakantie. Verwarming staat overal goed te blazen werken met mondkap is niet evident. Mensen die een huis willen bezichtigen om te kopen/huren mogen dit niet? Waar zit eigenlijk de logica van de regering???

Dobbietje

“Meisje, het is beter dat we afstand houden, ik heb deze middag een coronatest gepland,”

► Ik heb in totaal een 15-tal gezinnen. Er hebben 5 gezinnen afgezegd, dus heb ik 10 vervangingen! 10! Dat wil zeggen, ongeveer 40 gezinnen per maand! 40!

Geen probleem mee, ALS ze zich aan de regels houden. Nu komt het! Vorige week maandag moest ik op een vervanging gaan, oudere vrouw doet open en legt mij uit waar alles staat. Geen probleem, ik begin met werken, tot plots de dokter uit een slaapkamer komt. Het verdict: DOODZIEK! Ze zegt: "meisje, het is beter dat we afstand houden, ik heb deze middag een coronatest gepland". Ik bel mijn kantoor, en moet onmiddellijk de woning verlaten. Woensdag krijg ik telefoon, mevrouw was positief! Ik was ondertussen wel al een dik half uur binnen geweest, in een besmette woning! Ik vertrek, en moet ook nog eens 4 uur VERLOF ingeven!

Woensdag ga ik naar een andere klant, het bezoek liep er binnen en buiten! Zonder masker!

Is onze gezondheid dan niks waard voor hen?! Ik snap er niets meer van!

Nathalie

*“Nog steeds verplicht om vervan-
gingen te doen, dat is al helemaal te
gek voor woorden,”*

► Mijn werkgever geeft me de keuze: ofwel verlof, ofwel vervanging, punt. Ik heb niks te kiezen. Economische werkloosheid geven ze niet. "Gaaf niet", zeggen ze. "We moeten vervanging vinden, pas als er geen vervanging is, dan pas kan je misschien op economische werkloosheid komen te staan, als je 8 uur geen klant hebt". Onverantwoord vind ik dat!

Ik werk voltijds, enfin ja, 36 uur. Wat dus wil zeggen dat ik nooit economische werkloosheid krijg, aangezien ik altijd wel minstens 1 klant heb op een dag. Dus word ik weer naar vervanging gestuurd. Huizen worden niet verlucht, 'a nee want het is te koud', mondkmaskers dragen de klanten zelf niet en er is nergens of amper handgel aanwezig bij de klanten. Gelukkig heb ik dat altijd zelf mee. De klanten blijven bovendien in dezelfde ruimte zitten zonder mondkmasker.

Katia

► Ik voel net hetzelfde als de brief die ik net las over een collega die jullie op de site zetten. Ik ben dan nog risicopatiënt en bang om zelf ziek te worden. Mijn klanten zullen niet afbellen en daardoor moeten we verder werken. Klanten thuis, kinderen thuis en ik mag er niet aan denken wat we allemaal in onze handen nemen: vuile was, tafel afruimen, je zou wel de hele tijd uw handen moeten ontsmetten maar dat is niet haalbaar. Dan nog het nadeel dat je weinig kunt verluchten daar iedereen thuis is en de verwarming aanlegt.

Ik doe mijn job heel graag. ik poets al 14 jaar bij dezelfde klanten, maar momenteel zou ik liever veilig in mijn eigen huis zijn. Ik heb zelf poetshulp, maar ik heb in overleg met mijn poetshulp beslist dat het beter is om eventjes niet meer te komen poetsen en eerlijk, ze was blij dat ze mocht thuisblijven. Zij was bang om mij te besmetten als risicopatiënt en omgekeerd. Hopelijk kunnen we een tijdje thuisblijven, want wij hebben toch een zeer grote bubbel waardoor er toch een zeer groot besmettingsgevaar is. En wat doen bepaalde klanten in het weekend? Een feestje, maar in eigen bubbel zeggen ze dan ..

Jacky

“Zij was bang om mij te besmetten als risicopatiënt en omgekeerd,,

► We kregen in mei herbruikbare maskers. 2 stuks. Die heb ik nooit kunnen gebruiken, ze zijn namelijk veel te groot. Zelfs voor mijn vriend zijn ze te groot. Ook kregen we 2 paar keukenhandschoenen. Nu terwijl we bleven werken tijdens corona, heb ik een klant gehad die tijdens mijn aanwezigheid bezoek heeft gehad van een nichtje dat net terug was uit Oostenrijk (toen al een rode zone)... Klanten die op vakantie zijn geweest in de Ardennen waar toen volop besmettingen waren (meer dan in Vlaanderen), klanten die geen afstand houden,...

Ik heb gelukkig ook klanten die afzeggen en eerlijk zijn, maar zo zijn ze lang allemaal niet. Naar de winkel, naar de opvang, overal kom ik in contact met mensen. Bij mijn zoontje op school waren 4 kindjes in quarantaine geweest op 1 maand tijd. Nu gaan ze scholen mengen voor opvang. Ik moet dan het risico lopen dat mijn zoon het meebrengt van de opvang, waar kindjes van zorgpersoneel zitten, en zou het dan kunnen doorgeven aan mijn klanten van rond de 90.

Ik heb zelf geen schrik voor mijn gezondheid. Kans dat ik het overleef, is groter dan de kans dat mijn klanten het overleven, moesten ze het via mij krijgen. Als wij moeten blijven werken, ondertussen onze boodschappen doen, en de kinderen naar de opvang brengen, dan worden wij de superverspreiders.

Nog een extra toevoeging: vandaag bij klant, een dame van 87 jaar. Een mondmasker draagt ze niet in huis. Afstand houden is moeilijk want ze wil steeds kortbij komen om te helpen/praten.

► Vertelt ze me dat haar dochter en kleindochter positief zijn geweest, maar ze zijn 3 weken geleden nog bij haar geweest, en ik moet dus vertrouwen dat dit een veilige werkomgeving is. De andere dochter komt wekelijks boodschappen brengen en een praatje doen. Ik ben met angst aan het werken, vertrouwen is moeilijk in deze tijden.

Kim

“Als wij moeten blijven werken, terwijl onze boodschappen doen, en de kinderen naar de opvang brengen, dan worden wij de superverspreiders,”

► Ik heb in totaal een 15-tal gezinnen. Er hebben 5 gezinnen afgezegd, dus heb ik 10 vervangingen! 10! Dat wil zeggen, ongeveer 40 gezinnen per maand! 40!

Geen probleem mee, ALS ze zich aan de regels houden. Nu komt het! Vorige week maandag moest ik op een vervanging gaan, oudere vrouw doet open en legt mij uit waar alles staat. Geen probleem, ik begin met werken, tot plots de dokter uit een slaapkamer komt. Het verdict: DOODZIEK! Ze zegt: "meisje, het is beter dat we afstand houden, ik heb deze middag een coronatest gepland". Ik bel mijn kantoor, en moet onmiddellijk de woning verlaten. Woensdag krijg ik telefoon, mevrouw was positief! Ik was ondertussen wel al een dik half uur binnen geweest, in een besmette woning! Ik vertrek, en moet ook nog eens 4 uur VERLOF ingeven!

Woensdag ga ik naar een andere klant, het bezoek liep er binnen en buiten! Zonder masker!

Is onze gezondheid dan niks waard voor hen?! Ik snap er niets meer van!

Nathalie

► Momenteel ben ik zelf een week thuis, dit weliswaar omwille van alle stress op werk die me te veel geworden is. Ik heb van zondag op maandagnacht niet geslapen, enkel en alleen liggen piekeren in bed. Met als gevolg dat alle spieren in mijn nek en schouders vast zitten en ik constant spanningshoofdpijn heb.

Er zijn klanten van me die getuigen dat ze nooit maatregelen ontvangen hebben van ons kantoor. Hoe in godsnaam kunnen wij ons veilig voelen als ze op kantoor nog niet eens de moeite doen om de klanten up to date te houden met alle maatregelen. Ons kantoor geeft juist niets om onze veiligheid. Ik gebruik al vanaf maart mijn eigen mondmaskers. Want degene die in ons veiligheidspakketje zaten, waren gewoonweg veel te groot. Ze hingen letterlijk onder mijn kin. Ze hebben in mijn ogen de pakketjes gewoon gevuld zonder na te kijken, met de bedoeling 'dan hebben ze een pakketje ontvangen en kunnen ze niet klagen'.

Ik vraag telkens als ik op kantoor kom of er nieuwe maatregelen zijn, en ze hebben me zo eens doodleuk geantwoord: "nee, een 2de lock-down gaat er sowieso niet komen want dat kan financieel niet". Dus het gaat wel degelijk gewoon om hun eigen portemonnee. Wij moeten nu onze gezondheid gaan riskeren om hun portemonnee gevuld te houden.

Ik heb onlangs voor een gesloten deur gestaan bij een klant die niet had afgebeld en zelf met buikgriep zat. Dus kon ik niet beginnen. Ik belde toen naar men kantoor. Ze vroegen of ik nog een vervanging wou doen.

Maar ik wist even goed toen dat dit onmogelijk was dat ze nog iemand zouden vinden en ik wilde ook niet overwerken door mijn klant, omdat die het vertikt om ons af te bellen. Ik heb hier uiteindelijk een halve dag verlof voor moeten nemen, dit allemaal omdat we geen halve dagen op economische werkloosheid kunnen. Nu vroeg ik vorige week mijn verlof aan voor in de kerstvakantie. En nu heb ik 2 dagen tekort. Andere jaren kreeg ik altijd 2 of 3 dagen onbetaald verlof, er werd nooit over geklaagd. En nu ineens krijg ik deze niet. Ik ben zwaar teleurgesteld want ik sta altijd klaar als het kantoor belt. Ik zoek altijd naar de goede oplossing. Maar nu laten ze me gewoon in de steek. Ik heb hun nog geantwoord, maar ik heb tot nu toe geen mail meer terug gehad...

Als ik kon had ik al lang mijn ontslag gegeven. Ik blijf er enkel en alleen nog maar werken zodat ik loopbaanonderbreking kan nemen en een opleiding kan gaan volgen voor een andere job. Soms hoop ik dat ze me gewoon zelf ontslagen, omdat ik er dan weg ben en voltijds een opleiding kan gaan volgen. En een betere toekomst zou hebben en niet meer zou moeten gaan werken aan een minimumloon en slechte werkomstandigheden.

Steffie

“Ik heb hier uiteindelijk een halve dag verlof voor moeten nemen,”

► Ik was een tijdje geleden zelf ziek, klant had liever dat ik niet poetste, kantoor opgebeld, hun reactie: “Je had de klant beter niet ingelicht en gewoon gewerkt !!” Ik werk bij mensen van meer dan 80 jaar, eentje wordt er dit jaar 93. Ik kom op voor deze mensen, niet alleen voor mezelf!

Bianca

“Je had de klant beter niet ingelicht en gewoon gewerkt!”

► Ik voel mij veilig en niet veilig, want heb weinig en jonge klanten, maar die zijn ook niet altijd even strikt. Denk maar aan mondklappers in de broek of zakdoeken onder het hoofdkussen en ga zo maar door. Het zijn drukke mensen en blijven ook werken buitenshuis, want niet iedereen kan thuiswerken dus ik snap het wel.

Als laatste vind ik de logica dat de klant mag kiezen om ons langs te laten komen. Dat vind ik een slag in het gezicht! Velen willen geen volk om zich heen als ze thuis werken, maar daar zitten vele anderen tussen. Ouders werken thuis met 4 kinderen. Ik noem maar wat. Ik heb genoeg ervaren in schoolvakanties. Laat de huishoudhulp beslissen in de plaats en leg uit waarom je ergens niet wil poetsen. Wij moeten namelijk tussen al die mensen poetsen meer dan 3u aan een stuk.

Sylvie

“De logica dat de klant mag kiezen om ons langs te laten komen, vind ik echter een slag in het gezicht!”

► Ik heb niet eens de kracht om te schrijven hoe moeilijk het is om elke ochtend op te staan ... We poetsen letterlijk elk uur met al onze kracht. Ik maak elke week 10 huizen schoon, 90% van de mensen zit binnen ... Mijn energie raakt op... Ik hoef niet schoon te maken, om na elke activiteit van de klanten terug te moeten kuisen. Want dat verwachten ze wel. .

Mijn gezondheid is net zo belangrijk als die van hen, 8 uur per dag met een masker schoonmaken en ze blijven om me heen lopen. Dat is een grote discriminatie.

Het werk werd verdubbeld, hetzelfde salaris. Ik moest zelfs 100 euro betalen voor een covid-19-test. Ik neem hun vuil en ziektes in huis, waar mijn kinderen zijn. Iemand moet aan ons denken, wij zijn ook mensen met een leven en problemen.

Wij hebben ook mensen die ons graag zien. Onze gezondheid is ook belangrijk. Wij moeten ook niet blijven werken, wij riskeren ook het leven van onze ouders en kinderen. Wij moeten ook thuisblijven, zodat dat gevoel van discriminatie weg is!

Anoniem

“Wij hebben ook mensen die ons graag zien. Onze gezondheid is ook belangrijk,”

“Voor de meeste zijn wij ook een luxe, niet essentieel,”

► Klanten die afbellen worden emotioneel gechanteerd. “We kunnen niet garanderen dat je poetshulp hierna terug bij jou komt”, (na 12 jaar dezelfde), of “ze verdienen al zo weinig, dat kan je ze niet aandoen”. Is ook niet veilig (mama en papa werken thuis, kroost is thuis). Van het ene drukbevolkte gezin naar het andere, afstand is een lachertje. Voor de meeste zijn wij ook een luxe, niet essentieel...Voel me zeker niet veilig, daarna terug naar huis bij mijn gezin met drie tieners. Voor de rest moeten wij iedereen buiten houden, maar wij worden wel in de frontlinie gezet, onbegrijpelijk ...

Bianca

► Ik werk ook met dienstencheques en ik voel mij totaal niet veilig. Ik vind het niet verantwoord om te werken. Heb mij al twee keer op een maand tijd moeten laten testen. Ik hoop dat er vlug een oplossing komt.

Carine

“Heb mij al twee keer op een maand tijd moeten laten testen,”

► Sms gehad dat de bureaus sluiten en wij poetshulpen zelf (ik ben risicopatiënt) moeten gaan werken. Ik heb drie klanten per week. Maar ja, wij poetshulpen zijn een nummer en de bureaumensen zijn beschermd he, door de overheid. Die kunnen dat van thuis uit doen en mijn klanten zijn ook thuis dus en houden zich ook niet aan de veiligheidsnormen.

Carine

“Wij poetshulpen zijn een nummer en de bureaumensen zijn beschermd,”

► Mijn vaste klanten bellen af. Met als gevolg vervangpost. Gisteren bij een oudere dame. Ze was heel moeilijk verstaanbaar en droeg geen masker en bevond zich in dezelfde ruimte. Kon het haar ook niet duidelijk maken. Ik ben gebleven, maar zowel voor haar als voor mij geen veilige situatie. Ik wil niet op mijn geweten hebben dat ik drager zou zijn en zo oudere mensen zou besmetten of omgekeerd.

Lindsey

“Ik wil niet op mijn geweten hebben dat ik drager zou zijn en zo oudere mensen zou besmetten of omgekeerd,”

► Vind het maar eng om nu te blijven werken nu iedereen thuis is en ook nog de vakantie begonnen is. Mijn vader is al positief getest en ik ben 10 dagen in quarantaine moeten gaan. Dus vind ik het moeilijk om toch nog bij vreemde mensen te gaan poetsen.

Elke

“Mijn vader is al positief getest. Dus vind ik het moeilijk om toch nog bij vreemde mensen te gaan poetsen,”

► Op kantoor moet je zo weinig mogelijk langsgaan en strijksters mogen niet meer werken. Wij daarentegen moeten bij afzeggen van de klant een vervanging doen bij gezinnen die je totaal niet kent. Ofwel neem je verlof! Ik kies eigenlijk liefst zelf mijn verlof, want zoveel hebben we er niet.

Klanten snappen ook nog altijd niet dat wij ook een gezin hebben. Mijn man is zwaar risicopatiënt en ik ben dan ook heel bang om hem te besmetten. Vuile zakdoeken en volwassenen en kinderen die overal lopen waar jij in de buurt bent zijn geen uitzondering.

Marleen

“Wij daarentegen moeten bij afzeggen van de klant een vervanging doen bij gezinnen die je totaal niet kent,”

►Ik opteer er voor om de huishoudhulpen thuis te laten. Ik heb zelf een gezin met een man die risicopatient is. Een zoontje van 7 en een dochtertje van 4 maand.

Alle klanten werken van thuis uit. Zelfs als ze ziek zijn, bellen ze niet af en krijg je te horen: "Ik heb over 14 dagen toch een test laten doen, maar deze was gelukkig negatief". En bij zo'n mensen moeten wij dan langsgaan? Sorry, maar ik vind dat allemaal niet kunnen.

Dorothea

►Het is niet verantwoord en ook de overheid wil ons laten werken, maar er zijn echt veel klanten die de hulp tijdelijk stopzetten waardoor we niet moeten gaan en we dan toch uiteindelijk moeten dopen. Dus wat is het verschil? We zitten de helft van de week zonder werk. Mensen zeggen zelf dat we het moeten houden bij één persoon terwijl de poetshulp bij meerdere mensen gaat.

Evi

► Vorige week nam mijn werkgever contact met mij op om te zeggen dat een klant van mij positief getest was op corona. Ik was daar de dag voordien nog gaan poetsen, en kreeg dus de mededeling dat ik de komende week daar niet moest gaan. Echter werd mij ook gevraagd om niks tegen mijn andere klanten te zeggen en gewoon verder te gaan werken. Ik antwoordde dat ik mij niet goed voelde met dat voorstel.

Poetshulp-klant is gebaseerd op vertrouwen, ik heb met al mijn klanten een goede band en zou iets nooit willen verzwijgen. Ik zou het ook niet appreciëren als iemand van mijn klanten verzwijgt dat hij of zij ziek is. Ik kreeg toen duidelijk te horen dat wij poetshulpen niet als een nauw contact van de klant beschouwd worden, omdat wij de voorzorgsmaatregelen moeten naleven en zo dus gewoon mogen verder werken. Graag had ik willen weten of dit wettelijk is wat mijn werkgever vraagt van mij?

Anoniem

“Ik moest van mijn werkgever verzwijgen dat ik bij positief geteste klant ging poetsen,,

►Ik vind het niet correct dat wij nog steeds aan het werken zijn en de consultants (die geen 10 verschillende gezinnen per week moeten gaan bezoeken) mogen thuiswerken om hun veiligheid te garanderen... waar is de logica? Wij moeten niet beschermd worden??? En wij mogen, nee MOETEN van gezin naar gezin om vrolijk hun huis te poetsen... En dan terwijl iedereen verplicht wordt van thuis te werken? Ik begrijp dit niet. Waar is de logica van Mr. De Croo??? Zijn wij als huishoudhulp dan zo essentieel? Is dat echt het allerbelangrijkste een proper huis hebben...?

Katja

“Zijn wij als huishoudhulp dan zo essentieel? Is dat echt het allerbelangrijkste een proper huis hebben...?”

► Ik ben fulltime huishoudhulp en met het telewerk is het bijna onmogelijk om nog op een veilige manier te werken. Wanneer gaat de regering nu eens beslissen en inzien dat wij tot een hele grote risicogroep behoren? Strijkateliers zijn dicht, makelaars mogen niet meer op huisbezoek gaan, de carwash is toe, ... Maar wij als huishoudhulp moeten wel blijven werken!

We mogen maar 1 knuffelcontact hebben, maar ik kom wel bij 11 gezinnen waar iedereen thuis is. Boos word ik hiervan! Als 1 gezin afbelt, zouden we eigenlijk verplicht vervanging moeten gaan doen omdat we niet op de dop kunnen vallen. Gezinnen met kinderen nu in huis kunnen nergens naartoe gaan omdat alles gesloten is. Wij zijn geen essentieel beroep, wij zijn gewoon luxe voor sommige mensen!! Ik moet ook aan mijn gezin denken, aan mijn gezondheid. En op dit moment voel ik mij niet veilig meer in mijn beroep!

Selin

“Wij zijn geen essentieel beroep, wij zijn gewoon luxe voor sommige mensen!”

► Ik vind het onverantwoord om nog zo te werken. Ze laten uitschijnen dat dit een veilige job is. Iedereen is thuis, zij dragen geen masker. Het is nu wel koud om vensters open te zetten. Ik moet ook werken op dezelfde plaatsen waar ik vorige keer niet mocht omdat het risicoklanten zijn (hij werkt in het ziekenhuis bij covid-patiënten) en inderdaad zoals ik las: papieren mogen in de bus geworpen worden, zo weinig mogelijk contact en zij zitten met masker achter plexiglas, wij lopen vrij rond van de ene woning in de andere, ik zat al verscheidene keren in quarantaine en sta doodangsten uit om nog te moeten gaan werken.

Kristien

“Ik zat al verscheidene keren in quarantaine en sta doodangsten uit om nog te moeten gaan werken,”

►Ik vind dit onverantwoord. Ik werk zelf als poetshulp. We zijn nu drie dagen verder. Ben bij mijn 5de gezin aan het werk en nog nergens werd er naar gekeken. Overal zonder mondmasker, er mag geen raam open want de verwarming ligt aan. Bezoek komt zomaar over de vloer, overal mondmaskers en zakdoekjes. Wij mogen ze opruimen. De vuile was ligt in de badkamer. Je moet het verzetten om te kunnen kuisen, enz.. Het is onverantwoord dat wij nu aan het werk moeten blijven, terwijl we tijdens de eerste golf thuis zaten. En nu is het nog erger: we mogen zelf niet naar onze ouders op bezoek, maar wel bij 10 gezinnen binnen om te kuisen en ziek te worden.

Tom

“We mogen zelfs niet naar onze ouders op bezoek, maar wel bij 10 gezinnen binnen om te kuisen en ziek te worden!,,

► Ik vind het persoonlijk heel onverantwoord dat wij nog steeds van gezin naar gezin moeten gaan. Overal lees je dat de meeste besmettingen thuis gebeuren, en toch moeten wij bij iedereen maar gaan. En de gezinnen proberen wat moeite te doen maar wat ga je als huishoudhulp zeggen wanneer de kinderen honger hebben, komen ze alsnog in de keuken eten maken, als ze dorst hebben, komen ze drinken halen. Moeten ze naar toilet komen ze ons nog passeren. Ik vind het toch raar dat mondkmaskers al zo lang verplicht zijn, zelfs voordat de piek zo hoog was, en evenzeer zijn de aantallen ZO gestegen, misschien toch eens nadenken dat deze maskertjes totaal niet helpen en het misschien nog erger maken.

Toppunt vanal, ook al zou het helpen, je krijgt van het kantoor vijf maskertjes en daar moet je het dan maar een maand mee doen. Heb namelijk al acht gezinnen. Dus dan moet je nog een masker van de ene plek naar de andere meenemen en op het einde van de dag mee naar huis nemen aangezien je er maar vijf krijgt.

Twee weken terug was mijn zus in aanraking geweest met iemand die besmet was. Ik was bij haar geweest voor zij op de hoogte was van die besmetting. Als mijn zus positief was, ik dan ook. Mijn zus is haar toen gaan laten testen dus ik wou in afwachting van haar resultaat thuis blijven van mijn werk om zeker te zijn. Ik moest van blijven werken omdat ik nog geen symptomen had. Ik heb dus verloop moeten inzetten om mijn gezinnen veilig te houden en geen risico te nemen. Onverantwoord van de werkgever!

► Nu verplichten ze thuiswerk, scholen zijn toe. Dus, hoppa, nog meer mensen thuis rond ons. Ik voel me echt niet veilig. Ik ben mijn bompa tijdens de eerste golf al verloren, en heb geen zin om het bij mijn gezinnen die risicopatiënt zijn binnen te brengen of het bij hun zelf op te lopen en ook in het ziekenhuis te belanden gezien hartproblemen bij ons in de familie zitten. Groetjes, een zeer bange huishoudhulp!

Tanya

“Toppunt vanal, je krijgt van het kantoor vijf maskertjes en daar moet je het dan maar een maand mee doen!,,

►Ik heb 10 verschillende klanten op 2 weken tijd. Enkele hebben afgebeld, dus vervanging. Leuk is anders. Met stress gaan werken. Overal liggen gebruikte zakdoeken en mondmaskers, of zelf een wc dat niet is doorgespoeld. Niemand draagt een mondmasker. En ze komen steeds te dicht, zeker nu iedereen thuis is. Voor de lockdown zag ik amper mensen op het werk, nu in de lockdown zie ik er juist veeeeel meer. Waar is de logica? Ik ben zelf ook bang om mensen te besmetten. Hoe rapper we mogen thuis blijven, hoe beter. Mijn leven en dat van alle mensen rond mij is ook belangrijk.

Jessica

“Voor de lockdown zag ik amper mensen, nu in de lockdown zie ik er juist veel meer. Waar is de logica?”

► Ook wij kregen een mail dat we prima verder kunnen werken en ons gewoon aan de veiligheidsmaatregelen moeten houden... Nu kan ik me daaraan houden zoveel als ik wil, maar niet elke klant of elk gezin doet dit ook.

Zo ging ik vandaag bvb. ergens werken waar de man des huizes gewoon aan tafel kwam zitten om een banaan te eten terwijl ik er naast de keukenkasten aan het afwassen was, of bleef de vrouw gewoon aan de pc zitten terwijl ik moest stofzuigen... na een paar keer iets zeggen ging ze uiteindelijk toch naar buiten.

Ook vind ik me helemaal in het feit dat wij die mail krijgen dat we kunnen verder werken, om een halfuur later (op een zaterdag!) een sms'je te ontvangen van de consulente om nogmaals met aandrang te vragen om niet meer op kantoor te komen, tenzij afspraak voor hoognodige zaken...

Bij mij komt dit over 'ga jij maar tussen alle thuiswerkende mensen en kinderen zitten, wij willen lekker veilig zonder contact achter ons plexiglas blijven zitten'.

Joyce

► Ik heb elke dag 2 gezinnen waar ik moet gaan poetsen. Meestal jonge mensen met kinderen, die in normale situatie meestal weg zijn of vertrekken zodra ik begin te werken. Maar helaas is thuiswerk verplicht waar mogelijk en is er geen school. Met als gevolg dat ze vaak met 4 of meer mensen thuis zijn. Nu had er iemand afgebeld uit voorzorg, aangezien ze mantelzorger is.

Ik moest naar een andere plaats om vervanging te doen. Deze persoon is een zorgbehoevende vrouw van 80 jaar. Oh, wat voel ik me hier ongemakkelijk bij. Niet zozeer om mezelf, maar wat als iemand van mijn klanten mij in diezelfde week besmet zou hebben, ook al weten ze het zelf nog niet. Wat als ik daardoor dat vrouwtje van 80 besmet? Ik heb ook aan het kantoor aangegeven dat ik mij hier niet goed bij voel. Maar helaas, ondanks dat ze me wel begrijpen, moet ik toch nog steeds gaan bij haar.

Een andere klant had op het nieuws gehoord dat wij geen inkomen zouden hebben als wij uit eigen wil of uit schrik thuisblijven. Ze vroegen of ik het zag zitten om wel of niet bij hen te komen. Indien niet, zouden ze zelf annuleren zodat ik toch het inkomen zou behouden. Dit vond ik heel mooi van hen en deed me plezier dat ze niet aan zichzelf dachten maar ook aan mij. Maar vind het erg dat de regering geen rekening houdt met ons. Maar ja, ze zullen zelf ook egoïstisch omgaan met hun poetsvrouw/man...

Kim

► Als de klant 3 keer na elkaar afbelt - nu in die moeilijke periode - gaan ze u naar een andere klant sturen. En ze kunnen niet garanderen dat je je bestaande klant terugkrijgt. Er ontstaat woede onder de poetshulpen.

Jammer dat een werkgever enkel nog denkt aan zijn geld en niet meer aan de poetshulpen. Waar worden wij nog gewaardeerd?

Anoniem

“Helaas is thuiswerk verplicht en soms is er geen school. Met als gevolg dat ze vaak met 4 of meer mensen thuis zijn,,

► Goeie klanten, ze bestaan. De mijne zijn het, één voor één. Regelmatig een cadeautje (verjaardag, sinterklaas, kerstmis, tussendoor, ...). Nergens moet ik mij echt moe maken, Zalig toch ... Die klanten wil ik niet verliezen. Dus ergens voel ik mij verplicht om de niet-geventileerde huizen te aanvaarden, de vuile was die rondslingert, de maskers die niet gedragen worden. Want, ik ben vervangbaar. Ik ga mijn klanten verliezen als ik moeilijk ga doen. En waar kom ik dan terecht?

Het is moeilijk voor sommigen om assertief genoeg te zijn om op hun strepen te staan. Om hun klanten aan te spreken, ondanks de goede verstandhouding. Heel veel huishoudhulp verkondigen dat ze "hun klanten niet in de steek willen laten", maar eigenlijk bedoelen ze "niet in de steek kunnen laten".

Er is niet alleen de schrik van ziek te worden, maar ook de schrik van de reacties van de klanten. De klant, die dicht bij je komt met een lekkere kop koffie, een stuk zelfgebakken cake (de overschot van de cake neem je straks maar mee voor je kindjes), en dan moet je zeggen "masker op en afstand bewaren!" Dit is echt zo moeilijk. Voor velen onder ons toch.

Dat probleem heb je dan, als je een goede verstandhouding hebt, en dat je die niet wil stuk maken. Voor deze groep zou het een hele opluchting zijn, moest de beslissing om de sector on hold te zetten, door hogere hand zou genomen worden.

Kathy

► I'm a cleaning worker, I didn't stop working during this second wave, last week I had a situation in a costumer house: he had a bucket with thrown up, in the bathroom, and I had to clean it. It was from the kids. They were alone at home and give a party the day after. Kids with 16 and 20 years old. I reported to my boss and he didn't do anything. I ask the office to send a message to all my clients asking understanding for all this situation and don't let these things happen. They didn't do anything.

Anoniem

“En dan moet je zeggen: ‘masker op en afstand bewaren!’ Dat is echt zo moeilijk. Voor velen onder ons toch,,

►2 op 9 gezinnen dragen een masker, waarvan 1 iemand de hele tijd. Ander gezin doet die dan af na binnenkomen en vanaf ze iets drinken of eten blijft die af. Niet in dezelfde ruimte vertoeven met al die telewerkers of kinderen en jongeren is niet evident. 2 zonen die de trap afkomen terwijl ik de trap al op aan het komen ben ... afstand bewaren is echt absurd. Heel vervelend en moeilijk. Heen-en-weergeloop omdat er iets is vergeten, of nog iets halen om te drinken ...

En nu iedereen meer thuis is, is het huis ook veel vuiler, maar van ons verwachten ze nog steeds dezelfde klusjes binnen dezelfde tijd ...

Ik zou liever hebben dat de sector sluit! Ik mag mijn bijberoep niet uitoefenen, waar amper menselijk contact aan te pas komt: hondentrimster. Baasjes zetten de hond buiten af en komen die ophalen. Bij aankomst hebben ze allemaal een mondmasker aan, ontsmetten de handen en betalen via Payconiq en zijn weer weg.

Maar ik moet wel bij mensen blijven poetsen waar de regels niet gerespecteerd worden...

Margaux

“Maar ik moet wel bij mensen blijven poetsen waar de regels niet gerespecteerd worden... !,,

► De sector zou ook hier beter sluiten. Er zijn veel mensen en kindjes thuis. Zelf mogen we maar 1 knuffelcontact. We moeten zo weinig mogelijk contact hebben, anders loopt dit al snel op met elk gezin dat we zien. Zo onbegrijpelijk. Ik ga heel graag naar mijn klantjes, maar de maatregelen moeten gerespecteerd worden.

Saskia

►Ikzelf ben 10 jaar poetsvrouw. Maar in tijden van corona voel ik me toch machteloos. Klanten mogen zelf beslissen als de poetshulp komt: ja dan neen. Ik voel me een nr. Een van de zoveel!

We mogen niet naar familie of dichte vrienden. Maar een klant zijn toilet schoonmaken, vuile lakens verversen, zakdoeken uit zetels halen, kortom hun nest opkuisen dat mogen we wel doen.

Deze voormiddag zei de klant opeens doodleuk dat hij 3 weken terug bij iemand was geweest die positief getest was. Maar omdat de meneer zich niet ziek heeft gevoeld het mij ook niet heeft verteld. Nu wel. Weken later. Ik stond aan de grond genageld.

Pas op, dat we bij hulpbehoevende mensen moeten gaan, vind ik normaal. Maar mensen die nog jong zijn en goed te been. Aub eh, zeg. Denk eens na en poets een paar weken zelf. Voor uw veiligheid en voor de onze.

Als er een klant afbelt en je wil liever geen vervanging doen (je kent de mensen niet), ben je verplicht om verlof te nemen. Ronduit schandalig. En dus is mijn verlof op hè.

Ik heb mijn ouders al van in maart niet meer gezien. En wetende dat mijn pa kanker heeft en ik er niet bij mag. Maar wel bij vreemden de boel mag gaan opkuisen. Dat maakt me triest en boos.

Anoniem

“Als er een klant afbelt en je wil liever geen vervanging doen omdat je de mensen niet kent, dan ben je verplicht om verlot te nemen. Ronduit schandalig. En nu is mijn verlot op!,,

► Wij kregen allen een mail dat de kantoren achter gesloten deuren werken. Dat de strijkateliers gesloten worden. Maar wij die 2 gezinnen per dag doen, worden rondgestuurd. Terwijl er gevraagd wordt door de overheid om contacten te beperken! Wij worden nog steeds verplicht om vervangingen te doen als onze vaste klanten afzeggen omdat ze bang zijn! Indien we vervanging weigeren moeten we ons verlof gebruiken.

Klanten houden zich niet aan de regels. Ze verzwijgen bvb. dat ze een coronatest hebben ondergaan en wachten op de uitslag en laten ons toch komen. Er wordt gevraagd om in een andere ruimte te zijn als wij, de huishoudhulp. Dat doen ze niet, ze hangen rond ons. Of er komt doodleuk bezoek op koffieklets terwijl wij aan het poetsen zijn, moet da echt in die 4u dat wij er zijn??!!

Ik heb verschillende klanten die in de risicogroep zitten, 1 met Parkinson, 1 met kankerbehandeling, nog 1 met een ongeneeslijke ziekte. Ik ben doodsbang dat ik hen besmet. Sommige hebben reeds afgezegd. Ikzelf heb 2 weken geleden positief getest op COVID-19. Als ik terugtel, dan ben ik waarschijnlijk besmet tijdens het werk. Maar dat kan je natuurlijk nooit bewijzen.

Isabelle

“Ik heb verschillende klanten die in de risicogroep zitten, één met Parkinson, één kankerbehandeling, nog één met een ongeneeslijke ziekte!”

► Dinsdagmiddag ben ik gaan werken bij een klant. Toen ik daar binnenkwam was mevrouw heel erg ziek: hoesten, slijm e.d. Bovendien is ze ook een risicopatient. Haar man was zelf ook al een beetje ziek, hij moest ook hoesten en had spierpijn. Ik was heel ongerust en heb met mijn firma gebeld en de situatie uitgelegd. Waarop zij zeiden dat we de mensen op hun woord moeten vertrouwen en geloven dat ze geen covid hadden. En met dat ik hun bovenverdieping poets, moest ik blijven.

Mijn firma heeft ook gebeld naar die mensen terwijl ik daar was, om toch zeker bevestiging te krijgen dat ze echt geen covid hadden en of er geen risico was. Waarop de klant terug ontkende. Uiteindelijk 2 dagen later werd ik opgebeld door mijn werk met de melding dat de mevrouw dan toch positief had getest op covid...

De vrijdag was ik zelf al ziek. Ik kon mijn bed al niet meer uit: ik had overal spierpijn, hoofdpijn, extreem moe, geen honger, geen dorst en lichte koorts. Dus ben ik mij gaan testen die vrijdag. Zaterdag bleek uit de resultaten dat ik ook positief was. Dus nu zit ik met de gebakken peren, ziek thuis. Niet alleen nadelig voor mij maar ook voor mijn man die zelfstandig is en dus financieel een domper...

Als mijn bureau me naar huis had laten gaan, had dat een hoop problemen kunnen voorkomen. Maar zonder toestemming van mijn bureau durfde ik ook niet naar huis gaan.

Norah

“Ik was heel ongerust en heb met mijn firma gebeld en de situatie uitgelegd.

Waarop zij zeiden dat we de mensen op hun woord moeten vertrouwen en geloven dat ze geen covid hebben. Een paar dagen later blijkt de klant toch positief te testen...”

► Daarnet een mail gekregen waaruit blijkt dat ze klanten hebben gebeld met de richtlijnen. Als ze geen 1,5m kunnen garanderen DAN pas vragen om te annuleren. Veel klanten gaan zeggen dat het in orde is, dat er voldoende afstand is, vaak uit gemakzucht. Bang dat hun huis niet gekuist zal zijn of zelf moeten doen. Niet veel klanten zullen uit respect voor de huishoudhulp annuleren, maar eerder uit echte schrik.

“Ik begrijp dan ook niet dat je je in de winkel moet beperken tot 30 minuten winkelen en bij gezinnen 4 uur aanwezig mag zijn in kleinere ruimtes en meer mensen in huis,”

Ook nog het volgende: als wij geen volledige dag annulatie hebben, dus als enkel onze klant van de voor-middag annuleerde dan hebben wij geen recht op economische werkloosheid. Als we onze klanten zelf niet kunnen verschuiven, moeten we vervanging doen. Niet verplicht vervanging, maar wat moeten we anders... dus wel verplicht eigenlijk.

Valerie

►Vervanging: ik kwam binnen en de man was ziek of voelde zich niet goed en moest een test gaan afleggen. Uiteindelijk bleek de test negatief. Maar dan nog, voor hetzelfde geld was hij positief en ik heb er de hele namiddag staan poetsen. Onverantwoord.

De week nadien kreeg ik te horen dat dochterlief zich niet goed voelde en ook een test ging afleggen terwijl ik er de hele namiddag ben gaan poetsen... Ze is de hele tijd op haar kamer gebleven, maar toch rondgelopen met mondmasker op zowel ik als zij. Ik vond het akelig!

Ze hebben de ruimte overal wat geventileerd, maar kantoor niet verwittigd dat ze zich wat slecht voelde.

Ik doe mijn job heel graag, maar dit kan niet. Elke vrijdag heb ik nog een klant, elke week, en die zijn dus met drie in hun kot! De vrouw is leerkracht dus ze moet wel thuisblijven en haar man is ook thuis. De zoon zit de hele dag op kamer, maar komt beneden voor koffie of eender wat...

Dit is geen 1 sociaal contact dat we mogen hebben... Ik heb er elke dag, naast mijn gezin.

Wendy

►Mijn verhaal als poetshulp. Van ons bureau mogen we niet klagen, alles is beschikbaar om veilig te werken en we moeten geen vervangingen doen. Dan zetten ze ons op tijdelijke werkloosheid.

De klanten, dat is een ander verhaal. Verluchten doen de ouderen niet, want dat is te koud. Ik heb er twee van de acht die verluchten, de rest niet.

Afstand houden willen ze doen totdat je in de keuken bezig bent en ze ineens een kop koffie komen halen, "ben zo weer weg hoor", zeggen ze dan. Zonder mondmasker op. Eentje vroeg me zelfs om samen lakens op te plooiën, heb bedankt en ze zelf alleen gedaan.

Velen laten ook gebruikte mondmaskers rondslingeren, papieren zakdoekjes, de ontbijttafel die nog vol staat, wc-papier naast de pot in plaats van erin, ja zelfs gebruikte condooms op het nachtkastje.

Vaak krijg je ook te horen, "ik ben niet besmet hoor, want ik kom nergens." En dan zeg ik: "ik kan wel besmet zijn want ik kom op veel plaatsen."

En door die corona wordt nog maar eens bewezen dat wij "maar" de poetshulp zijn. En toch kunnen ze niet zonder ons.

Cindy

“Vaak krijg je ook te horen ‘Ik ben niet besmet hoor, want ik kom nergens.’ En dan zeg ik: ‘ik kan wel besmet zijn want ik kom op veel plaatsen’,,

► Ik heb 14 klanten. Waarvan iedereen thuis is met zijn gezin. Ik moest vorige week naar een klant die in quarantaine zat. Ze zijn zelf in contact geweest met 3 mensen die positief getest zijn. Deze klant wou eerst niet verwittigen. Ze bleven wel uit mijn buurt en ze waren zelf niet ziek. Van het bureau mocht ik ook gaan. Van de coronalijn niet. Ze zitten in quarantaine, dat wil zeggen dat er niemand binnen mocht. Maar ik had er wel binnen gemogen van mijn bureau en van de klant.

Gelukkig hebben ze toch geluisterd, maar ik moest wel vervanging doen. Sindsdien vraag ik mij bij elke klant die thuis is af: "ben je thuis omdat het moet van het werk, of omdat je in quarantaine bent?" Ik weet nu zelf dat de klanten niet eerlijk zijn.

Voor velen zijn wij ook een essentieel beroep. Ik vind van niet. Dokters kunnen kanker genezen, patiënten niet. Maar mijn klanten kunnen zelf ook een huis proper maken voor een paar keer. Wij zijn een luxe voor de klanten. Niet essentieel. En er is veel reactie dat mensen uit de zorg ook moeten werken. Dat klopt. Maar wij zijn geen mensen uit de zorg. En wij hebben voor dit beroep gekozen maar niemand had corona kunnen voorstellen.

Ik kom bij 14 klanten + echtgenotes en kinderen. 2 van de 14 hebben OOIT eens een mondmasker opgezet. (Lees: 2 keer misschien?). De andere klanten die ik heb, doen zelf niets. 1 klant (jonge vrouw die perfect ergens anders kan gaan zitten) zit zelfs in de zetel terwijl ik de zetel aan het stofzuigen ben. Zonder mondmasker.

Maar wij zijn toch maar de 'kuisvrouw'. Wij mogen besmet geraken. Dan krijgen ze gewoon iemand anders die komt poetsen.

Zoë

“Ze zitten in quarantaine, dat wil zeggen dat er niemand binnen mocht. Maar ik had er wel binnen gemogen van mijn bureau en van de klant,”

► Ik zou het ook fijn vinden als we in deze periode niet moeten gaan werken. Ik kom per week bij 9 gezinnen (ook mensen die risicopatiënt zijn) en toch laten ze me nog komen. Ik vind het onverantwoord: we mogen zelf maar 1 nauw contact hebben, maar moeten wel dagelijks bij 2 gezinnen gaan poetsen waarvan de kinderen nu ook nog eens thuis zijn.

Geen van mijn klanten gaat in een aparte ruimte zitten hoor. Ik word hier echt zo boos van. We mogen niet naar ons bureau gaan om de dienstencheques binnen te brengen. Die moeten we in de brievenbus steken om contact te vermijden, maar we mogen wel gaan poetsen bij de mensen thuis. Waar zit de logica???

Chelsea

► Ik snap niet dat wij mogen werken. Klanten zijn thuis, lopen rond, passeren mij zonder mondmasker, verluchten niet ("verwarming staat hoog"), ... Dan is het moeilijk poetsen met een mondmasker op.

Als ik bij sommige klanten moet strijken, kom ik in de broekzakken nog mondmaskers of zakdoeken tegen. Vind ik echt niet fijn. Ik kom per week bij 8 verschillende gezinnen, 8 plaatsen waar ik het virus kan oplopen. Ik ben boos, angstig en gestrest.

Bieke

► Ik vind ook dat onze sector moet sluiten. Hoe kunnen we gezond blijven als we bij zoveel verschillende gezinnen komen? Het is bijna onmogelijk te werken als iedereen thuis is (ik heb veel plaatsen waar 5 mensen thuis zijn). Je moet wachten tot ze wakker zijn, tot de meeting gedaan is, op tijd klaar voor de online les, de zoon/dochter komt snel wat te drinken halen als je in de keuken staat, ...

Het is onmogelijk goed je werk te kunnen doen. Daarnaast moet ik mijn dochter naar een opvang doen omdat ik zelf bij 'vreemde' mensen moet gaan werken. Je mag geen contact hebben met familie, nergens naar toe, maar poetsen, vuile zakdoeken en rondslingerende mondkmaskers in de wasmand gooien, dat MOETEN we.

Ik hoop op een sluiting want ik voel me niet veilig, ook mijn dochter van 4 jaar breng ik elke keer weer in gevaar... terwijl de plaatsen waar ik poets, de kinderen op mij zitten te kijken. Ik hoop op gezond verstand van hogerop, want ik voel me heel angstig en onbegrepen.

Nina

“Ik ben bang, enorm bang...”

►Eerlijk gezegd hoop ik dat er een sluiting komt, wij gaan elke dag bij 1 à 2 gezinnen; gezinnen waar nu de kinderen ook thuis zijn, gezinnen die géén mondkapen dragen en die de ruimte NIET verlaten als wij daar poetsen. Ik ben zelf een risicopatiënt, mijn dochter ook, mijn ouders ook, ...

Ik ben op korte tijd al 2 keer in quarantaine moeten gaan, dus het komt heel dicht. Als de sector niet gesloten wordt, dan zullen het waarschijnlijk de huishoudhulpen zijn die het virus verder verspreiden.

Ik heb ook alleen maar gezinnen waar de poetshulp gewoon een luxe is, geen noodzaak... Vele mensen werken van thuis uit, kinderen zijn thuis, ze kunnen perfect het poetsen even op zich nemen.

Ik ben moe van het piekeren, bang dat ik zelf ziek word of mijn gezin ziek maak. Ik heb nu voor de herfstvakantie zelf verlof genomen om er eens tussenuit te zijn, maar deze 2 weken gaan er niet voor zorgen dat het virus verdwijnt. De sector moet sluiten, zolang het virus niet onder controle is. Ik ben bang, enorm bang...

Amber

► Ikzelf ben longpatiënt. Hou enorm veel rekening mee om zo weinig mogelijk buiten te gaan. Enkel boodschappen doe ik en gaan werken bij klanten: 2 per dag. De schrik zit er wel in om dit te krijgen, want ze gaan niet zeggen dat ze positief zijn. Afstand van kinderen is zeer moeilijk, want die komen te dicht. Bij hen is het belangrijker dat er gepoetst wordt. Ik doe mijn job heel erg graag maar iedere dag ga ik met schrik werken.

Marjolijn

► Ik werk ook als huishoudhulp en vind het nu ook niet kunnen dat wij moeten blijven werken. Heel het gezin is thuis en bijna niemand houdt zich aan de regels. Ik voel me niet meer veilig op mijn werk.

Shana

“Ik doe mijn job heel erg graag maar iedere dag ga ik met schrik werken,”

►Ik vind het heel jammer dat wij weer aan de kant geschoven worden. Vrijdag krijgt iedereen het nieuws dat het 5 voor 12 is. Dat er levens verwoest worden. Ziekenhuizen die vol liggen. Paar uur later eindelijk een mail van ons dienstenchequekantoor. Om ons te vertellen dat onze sector gewoon open blijft. En dat het allemaal veilig is en niks aan de hand is?

Nog geen uur daarvoor het nieuws gekeken met schrijnende beelden. Dan ga ik bij klanten poetsen. Ze zijn allemaal thuis. Dan hoor je de klant telefoneren met haar vriendin. Doodleuk aan de telefoon zeggen: "ik heb al een paar dagen last van keelpijn en hoesten, slap, moe... is zou toch geen COVID-19 hebben?" Om dan een paar dagen later te horen dat die klant zich heeft laten testen.

Dan zou je denken dat mensen hun gezond verstand gebruiken in deze tijden na honderden mails van het kantoor. Simpel antwoord: "neen". Velen lezen deze gewoonweg niet. Ze laten ons gewoon poetsen omdat ze het zelf te druk hebben met op de kinderen te passen of thuis te werken.

Maar wordt er ooit aan ons gedacht? Hoe het met onze veiligheid gaat? NEEN... zo lang zij maar verder kunnen werken en zij zelf niet moeten poetsen. Ik vind het helaas niet meer veilig om te werken.

Gillian

► Wij als HUISHOUDHULP mogen overal langsgaan om te gaan poetsen. Onszelf blootstellen aan de gevaren en risico's. Zelf opletten om ons gezin te beschermen en onze bubbel. Wij doen er alles aan om onszelf te beschermen, maar onze klanten bezoeken tijdens die 4u dat wij aanwezig zijn in hun woning verschillende personen, zonder mondkmasker. Omdat ze zich 'veilig' voelen. Maar komen dan wel terug als wij nog aanwezig zijn om ons te bedanken voor de poetsbeurt en hun verhaal te vertellen, zo van "ben nog eens naar daar en naar daar geweest."

Wij als HUISHOUDHULP voelen ons niet meer veilig, ondanks dat wij ons mondkmasker op hebben, handschoenen aan hebben en gel bij hebben. Wij zitten ook in met ONZE veiligheid en die van onze FAMILIE.

Francesca

“Ze wou dat ik toch kwam en me daarna dan maar liet testen?! Natuurlijk heb ik dit niet gedaan. Ik heb een mailtje terug gehad van mijn klant dat ze het allesbehalve leuk vond dat ik toch niet kwam,”

► Ik werk als huishoudhulp. Ik ben vorige week ziek geworden. Ik had er geen goed gevoel bij en stuurde een mailtje naar mijn klant van die dag om te melden dat ik een test ging laten doen. Ze wou dat ik toch kwam en me daarna dan maar liet testen?! Natuurlijk heb ik dit niet gedaan. Ik heb een mailtje terug gehad van mijn klant dat ze het allesbehalve leuk vond dat ik toch niet kwam. Gelukkig was het negatief.

Waar ik het hardst mee zit, is dat we zelf zo voorzichtig moeten zijn en maar 1 contact mogen hebben, maar elke dag kom ik bij 2 gezinnen waarvan de meeste doen (alsof) er niks aan de hand is. Ze lopen gewoon rond, laten alles rondslingeren en hebben totaal geen besef dat wij ook gevaar lopen. Maar ja, wat kan je doen? Als er toch iemand afbelt, kan je vervanging gaan doen.

Het bureau is toe en we kunnen er niet met onze vragen terecht. We kunnen enkel mailen in noodsituaties... Onlangs belde een klant af en ik kon niemand op het bureau bereiken. Ik heb hier dus 4 uur verlof voor moeten opofferen! Kan dit zo maar? Ik denk het niet!

Ik heb een paar klanten die het raar vinden dat we nog steeds werken, maar dan toch niet zeggen dat we niet moeten komen werken want ja, een proper huis is belangrijker, denk ik dan?! Zo kan ik nog uren doorgaan. Het wordt tijd dat ze aan ons ook eens denken.

Groetjes, een huishoudhulp met een bang hartje.

Jolien

► Het is onverantwoord dat wij nog werken. Je kan niet gerust naar huis keren. Ik zit met kinderen die een afwijking hebben aan de longen en durf ze amper vast te nemen. Ik ontsmet duizenden keren mijn handen uit angst, draag 2 mondmaskers over elkaar en 2 paar handschoenen. Ik trek mijn kleren meteen uit bij thuiskomst. Wat een verontrustende tijd.

Vanessa

► Ik voel me niet goed bij de situatie om van de ene huishouden naar de andere te moeten. Ik doe mijn job heel graag. Maar ik ga met een bang hart naar mijn klanten. Velen houden zich niet aan de richtlijnen. Zo kwam ik maandagmiddag toe bij een vervanging. Nadat ik het hele huis had gepoetst, zeiden ze me doodleuk dat ze nog maar net terug waren van vakantie uit Spanje. Een rode zone..

We zijn dan misschien geen contactberoep, maar we komen wel terecht in een huishouden waarvan de meeste telewerken en de kinderen thuis zijn. Bij een doorsnee gezin zijn dat ongeveer 4 mensen die thuis zijn. Niet weten wat ze doen of bij wie ze hebben gezeten. Ik heb het gevoel dat onze job niet belangrijk genoeg is en dat ze denken: "ah, het zijn "maar" huishoudhulpen".

Wij hebben ook een gezin en ik wil mijn gezin niet besmetten door mijn werk. Wij kunnen ook ziek worden..

Kelly

► Wanneer wordt besproken dat de dienstencheques ook moeten sluiten want dit is echt niet verantwoord. Soms zit ik in een huis met 5 mensen waar totaal geen afstand kan gehouden worden! Wij voelen ons hierdoor zo slecht omdat we moeten blijven werken. Iedere dag met schrik thuis komen omdat we bang zijn ziek te worden, terwijl als ik nog maar ziek word mijn longen direct aangetast worden! Hopelijk kunnen jullie hier iets aan doen.

Selina

► Ik voel mij er echt niet goed bij. Mijn man en ik zijn risicopatiënt en ikzelf werk als huishoudhulp. Maar wij zijn allemaal zo bang. We komen in verschillende gezinnen terecht. Zelfs 2 verschillende gezinnen op 1 dag. We mogen onze eigen familie niet zien, maar wel bij vreemde mensen gaan kuisen. Ik snap dit echt niet! Graag zouden we allemaal thuis blijven bij onze geliefde.

Ik ben echt zo bang. Bang om besmet te worden. Bang om anderen te besmetten. Verdrietig omdat mijn familie niet mag zien en kwaad om dan wel naar vreemde huishoudens te moeten gaan om hun vuil op te kuisen. Telewerken is nu verplicht waar mogelijk. Met als gevolg dat wij als huishoudhulp moeten gaan kuisen bij gezinnen die thuis zijn! Dus weer meer risico voor ons! De gezinnen kijken er echt niet naar! Verluchten niet. Ruimen hun vuilbakken niet op, alsook hun vuile was niet. Mondmaskers liggen OVERAL, net zoals gebruikte zakdoeken. Dit kan echt niet meer! Er moet echt iets aan gedaan worden!

Nele

► Ik werk in de voormiddag in het ziekenhuis op de afdeling intensieve zorgen bij de COVID. Mijn klanten vinden het niet verantwoord dat ik nog kom werken, wat ik snap.

Nu zou ik vervanging moeten gaan doen bij klanten die ik niet ken...dit snap ik helemaal niet!!! Mag mijn eigen ouders/ schoonouders niet zien, maar klanten die ik nog nooit gezien heb wel?

Sofie

► En dan mag je de ene dag naar iemand met een longziekte (ja, ze hebben mijn hulp echt nodig), daarna naar iemand die voor haar hoogbejaarde ouders zorgt en dan naar een lief ukje van 5 weken... logisch toch, terwijl ik mijn eigen ouders sinds maart niet meer heb kunnen zien.

Maskers bij de klanten: 1 klant tot nu die dat deed... "we zijn toch in ons eigen huis"... ja... op 2 weken tijd mag ik op 12 plaatsen gaan helpen.

Ik doe mijn werk graag. Is het veilig? Neen, zowel voor mij als voor de klant vind ik het niet veilig. Handschoenen ja, masker voor mij ja... Zoveel mogelijk afstand houden wordt al moeilijker... Niet in dezelfde ruimte? "Oei maar we moeten net hier".

Anoniem

► Ook wij worden naar de frontlinie gestuurd. Want blijkbaar is een huishoudhulp essentieel.

Nog meer mensen zijn thuis, kinderen, studenten, thuiswerkers, ... en daar moeten wij dan gaan poetsen? Ruimtes worden niet verlucht (te koud). Mondmaskers slingeren overal rond, zakdoekjes in de zetel, in bed zelfs op tafels of op de grond. De vuile afwas anders slaat de rest van de zin op de gootsteen, die je dan nog af moet wassen of in de machine moet zetten.

Ik ben echt niet gerust en voel me niet veilig. Ik kan al geen pauzes nemen want bijna overal is iemand thuis of moet het mondmasker af. Laat staan dat ik 's middags pauze kan nemen want ik ga naar mijn klanten met de fiets.

Voor hen zijn we de enige persoon die ze mogen zien, maar wij? Ik kom bij 9 verschillende huishoudens op 2 weken tijd.

Gelukkig zijn er wel klanten die de ernst van de situatie inzien, maar dan krijgen we geen tijdelijke werkloosheid want dan gaat het maar over halve dagen.

Er moet dringend iets gebeuren!

Kristel

► Ondanks het feit dat ik maar 1 persoon thuis mag ontvangen, kom ik wekelijks bij 27 verschillende mensen over de vloer. Sinds de vorige lockdown, afliep heb ik 2 flesjes handgel, 1 paar handschoenen en 2 mondmaskers ontvangen. De dienstenchequeonderneming waarvoor ik werk vond het ook niet nodig om de particulieren op de hoogte te stellen van de regels. Dat gebeurde pas 2 weken geleden, nadat ze een groot aantal klachten ontvingen van de huishoudhulpen.

Dat was pas toen ik ben gaan werken bij een gezin dat terugkeerde uit een oranje gebied en bij iemand die in quarantaine was geplaatst in afwachting van de afname van een covidtest. Particulieren zijn thuis en daar gedraagt iedereen zich anders als op een werkvloer. Niemand draagt mondmaskers, mensen houden geen afstand, nodigen bezoek uit en laten mondmaskers en zakdoekjes rondslingeren. Als een particulier annuleert, zelfs al behoren ze tot een risicogroep, dan kunnen ze allerminst rekenen op sympathie van de dames op kantoor.

De meerderheid van mijn tijd werk ik bij mensen die perfect in staat zijn om zelf de handen uit de mouwen te steken, dit is allesbehalve essentiële arbeid. Ik kan alleen maar hopen dat ik niet besmet raak, want tegen de tijd dat ik symptomen zou vertonen zal ik al dicht in de buurt zijn geweest van meer dan 20 personen. Sluit de sector en geef ons een deftig vervanginkomen nu!

Monika

“De dienstenchequeonderneming voor wie ik werk vond het ook niet nodig om de particulieren op de hoogte te stellen van de regels,,

“Een tante van mij ligt in het ziekenhuis door corona. Ze kwam nochtans niet buiten, laat alles bezorgen. Enkel de huishoudhulp kwam binnen. Ze hield zich aan alle regels en toch heeft ze het zitten,”

► Een tante van mij ligt in het ziekenhuis door corona. Ze kwam nochtans niet buiten, laat alles bezorgen. Enkel de huishoudhulp kwam binnen. Ze hield zich aan alle regels en toch heeft ze het zitten.

Huishoudhulpen gaan van het ene gezin naar het andere. Er moet maar op 1 plaats corona zijn en de huishoudhulp kan het zo naar alle andere klanten brengen. Daar is mijn tante het bewijs van. En dat niet alleen. Ze kunnen niet alleen andere gezinnen besmetten, maar nemen het ook mee naar hun eigen gezin.

Zelf werk ik als strijkhulp, maar omdat mijn klanten nu weg blijven vrees ik dat ik vervangingen moet doen. Daar stond ik al niet voor te springen, en na het verhaal van mijn tante al zeker niet. Ik ben bang. Bang voor mijn tante. Bang voor mijn gezin als ik vervanging moet doen. En bang voor al die gezinnen en poetshulpen.

Voor de lockdown had ik 1 iemand waar ik moest poetzen en die houdt zich ook niet aan de voorschriften. Alles pottoe en heel warm. De klant werkte van thuis uit in de woonkamer. Ze bleef zitten en ik moest langs haar gaan waar je nog geen halve meter tussen kan laten. Wij kunnen ons houden aan de regels, maar de klanten doen dit niet.

Leslie

► Ik ga ook gaan poetsen met dienstencheques en vind het zeker niet verantwoord dat wij wel nog mogen doorwerken terwijl iedereen thuis is! Dit is niet veilig en zeker niet in de situatie waarin we nu zitten. Ze spreken van een bubbel en dat je maar 1 knuffelvriend mag hebben en wij mogen in elk huis binnen bij alle bubbels. Ik ben het er ook zeker mee eens dat er in onze sector strengere maatregelen moeten getroffen worden!

Fleur

► De situatie is echt heel dringend! Ik word nu op derde vervanging deze week gestuurd, terwijl ik zelf risicopatiënt ben en mijn zoontje van 2,5 ook. Ik sta op het punt mijn ontslag te geven want hou dit niet meer uit! Niemand doet er iets aan en ik moet het maar ondergaan! 45 praktische proeven afgelegd bij mij, nooit opslag of wat ook. Maar dit is mij te veel aan het worden. Hoe moet ik mij beschermen en mijn klanten als ik steeds bij wildvreemden kom???

Charlene

► A.u.b. strijd ervoor da we ook veilig kunnen thuisblijven. Poetsen is behalve bij hulpbehoevenden een luxe-probleem. Kom je daar binnen bij de klanten, krijg je te horen: 'de jongste is ook thuis vandaag want ze hebben heel de klas in quarantaine gezet, maar we hebben nog geen symptomen hoor.' Ik zeg: 'dat duurt wel even '. Ze hadden ook geen mondmasker op.

Voor de klant zelf is het ook niet veilig. Zo moest mijn dochter onlangs thuisblijven van school omdat een vriendin positief getest had. Ik moest blijven verder werken bij de klant zolang mijn dochter geen symptomen had.

Sommige klanten laten hun mondmaskers rondslingeren i.p.v. in een zakje op te bergen en in een schuif te leggen. Ook papieren zakdoekjes naast het bed...

Vanessa

“De jongste is ook thuis vandaag want ze hebben heel de klas in quarantaine gezet, maar we hebben nog geen symptomen hoor,,

► Klanten die normaal niet thuis zijn maar nu wel door telewerk, kinderen die vakantie hebben . Klanten laten zakdoekjes en mondklappers rondslingeren. Hulp zet ramen op kiep, voor verluchting. Klant doet deze dicht wegens te koud, waardoor opgelegde regels niet worden nagekomen en hulpen met een heel bang hart gaan werken. Ik begrijp echt beide kanten.

Dit is ook niet eerlijk tegenover de huishoudhulp, aangezien je maar 1 knuffelcontact en 1 extra contact mag hebben. Terwijl je wel bij meerdere klanten moet gaan poetsen. Waar er ook bezoek en vriendjes van kinderen over de vloer komen waar je aan het poetsen bent. Waar er telewerk gedaan moet worden en jij mag niet stofzuigen omdat ze moeten telefoneren.

Ik begrijp dat dit heel frustrerend is, en dat de meeste hulpen meer bang hebben nu er meer mensen thuis zijn. Ik begrijp ook dat er hulpen zijn die wel willen blijven werken, daar waar de mensen niet thuis zijn of ook effectief zich in een andere ruimte begeven of even gaan wandelen. Maar dit is helaas niet overal.

Ik vind het ook onverantwoord en opteer ook meer voor een volledige sluiting. Ik vind dat ze enkel hulp mogen toelaten bij hulpbehoevende of waar mensen niet thuis zijn, maar de rest mogen ze gerust even opschorten.

voor meer waardering. Met alle respect voor al het verplegend personeel, zij verdienen tonnen respect. Maar iedereen praat altijd over de zorg, ik vind persoonlijk dat wel meerdere instanties wat meer waardering mogen krijgen. Ik vind dat de poetshulpen altijd vergeten worden.

Niemand praat ooit over de poetshulp, maar nu er moet gekozen worden wie nog mag werken, horen wij ook ineens bij de zorg en de essentiële beroepen. Mag er dan voor ons ook wat meer respect komen? Krijgen wij eindelijk ook eens ons verdiende loonsverhoging? Kan hier misschien eens voor gepleit worden?? Vorige keer heeft dit niet echt geholpen, maar misschien na het zien dat ook wij nodig zijn kan hier misschien wel verandering in komen. Ik hoop alleszins dat wij eens de waardering gaan krijgen die we verdienen!

Nele

“Niemand praat ooit over de poetshulp, maar nu er moet gekozen worden wie nog mag werken horen wij ook ineens bij de zorg en de essentiële beroepen,,

► Gisterenavond kreeg ik een mailtje van mijn coördinator, waarin staat dat wij onze job verder kunnen zetten. De strijkateliers daarentegen worden wel gesloten, en het is niet meer mogelijk om naar het kantoor te gaan, behalve op afspraak. Dat wil dus zeggen dat de strijkers en de bedienden beschermd worden tegen het virus, maar de poetshulpen worden naar de frontlinie gestuurd. Zo zie ik het...

Vanaf morgen wordt het voor ons nog slechter. Nog meer mensen zullen thuis zijn, kinderen, studenten, thuiswerkers,... en dan moeten wij daar gaan poetsen? U vergeet dat de bewoners zich in hun veilige omgeving bevinden, dus staan ze minder stil bij de veiligheidsmaatregelen. Mondmaskers slingeren rond, zakdoekjes in de zetel of op de grond, gebruikte handdoeken, de vuile was in de badkamer, de vuile vaat in de gootsteen, en ga zo maar verder...

Ik voel mij in zo'n situatie niet veilig!! En als de eerste 4u gepasseerd zijn, stappen we in onze auto om naar een volgende klant te vertrekken. Om terug eenzelfde situatie aan te treffen. Op 2 weken tijd kom bij 10 verschillende huishoudens.

Geloof mij, ik kom niet met een goed gevoel thuis. Gelukkig zijn er ook klanten die de ernst van de situatie wel inzien en die de poetshulp liever enkele weken uitstellen. Omdat ze zelf risicopatiënt zijn, kankerpatiënt, oudere, hartpatiënt,... Maar ook dan zijn wij als poetshulp het slachtoffer. Want dan staat er een vervangklant voor ons klaar.

Een huishouden waar we nog niet eerder langs zijn geweest. Mensen waar we niet mee vertrouwd zijn en mogelijk terug een gevaarlijk situatie. Wij kunnen wel de vervanging weigeren, maar dan moeten we verlof opnemen. Geloof mij, veel verlof hebben wij niet. Ik zou tussen kerst en Nieuwjaar ook graag bij mijn gezin zijn.

Ik hoop dat u in een veilige werkomgeving kunt werken, zorg draagt van uzelf en de mensen rondom u. Want het is niet iedereen gegeven. Jammer genoeg.

Ines

► Bedankt dat wij de kans krijgen om hier ons hart te luchten tijdens de crisis. Het is niet altijd evident om zich solidair te voelen aangezien wij alleen werken. Mijn collega's hebben de problematiek die wij ervaren in onze sector al massaal beschreven.

Ik werd tijdens de eerste als de tweede lockdown bedreigd tot ontslag (onofficieel) door mijn werkgever. Wanneer ik aangaf dat ik mogelijke covidsymptomen vertoonde en mezelf eerst wilde laten testen alvorens terug bij mensen thuis te gaan poetsen. Dit is twee keer gebeurd sinds maart, gewettigd door mijn huisdokter dus helemaal geen langdurige periodes van afwezigheid.

Ik zet mij in ondanks het absurde idee dat wij als huishoudhulp veilig aan het werk kunnen blijven tijdens de lockdown en niets van de subsidies te zien krijgen die de dienstensector toegekend is. Behalve misschien een handgel en plastic handschoentjes. Het wordt steeds meer demotiverend. Het doet me goed om te lezen dat ik allesbehalve alleen ben met dit gevoel!

Anoniem

► Het is ongelooflijk wat ik gisteren zag toen ik me aanmeldde aan het kantoor. Drie pakjes met daarin voor ieder bureaumedewerker een kerstroos.

Ik ben nu echt niet het jaloerse type, maar dit kan toch echt niet terwijl wij als huishoudhulp in het veld staan, onze ballen afdraaien met de mogelijkheid om besmet te worden. En we krijgen daar geen cadeautjes voor hoor. Ongelooflijk hoe weinig ons leven telt. Dit maakt me heel boos.

Iedereen gelijk voor de wet zou ik zeggen! Dit moest me toch even van het hart.

Anoniem

LOON

► Ik werk ondertussen 3 jaar als huishoudhulp en doe mijn werk graag. Maar het feit dat we in deze omstandigheden moeten blijven werken, bezorgt me slapeloze nachten. Ik ben nog jong maar desondanks ben ik door mijn gezondheid toch risicopatiënt. Nu zitten we opnieuw in lockdown en de cijfers zijn veel erger dan tijdens de eerste lockdown. We mogen op 1 knuffelcontact na niemand zien, maar toch moeten de huishoudhulpen die ongeveer 10 huishoudens op een week doen deze keer wel blijven werken. Ik vind dit niet kunnen.

Wij lopen op verschillende manieren enorm veel risico. Wij komen bij verschillende leeftijdscategorieën, van gezinnen met jonge kinderen tot bejaarde mensen. De meeste klanten houden zich in mijn geval NIET aan de maatregelen. De mensen voelen zich veilig in hun eigen huis en denken niet aan de poetsing die daar ook rondloopt. Ze dragen geen mondkapje en komen bv. over je heen hangen om in de keuken iets uit de kast te nemen wanneer het hen uitkomt. Tijdens de pauze komen sommige klanten bij me aan tafel zitten om een babbeltje te doen en dat op minder dan 1m50. Vuile was, gebruikte zakdoeken, vuile vaat, slingert overal in het rond en wij moeten dat allemaal aanraken om op te ruimen.

En ja, we kunnen handschoenen dragen maar het blijft gevaarlijk. Veel van onze klanten en hun kinderen zitten allemaal thuis en wij moeten daar rondlopen tussen al die mensen om te poetsen. Sommige mensen verzwijgen dingen i.v.m. COVID-19 zodat de huishoudhulp toch zou komen poetsen. Ik heb klanten die afbellen uit veiligheid voor COVID-19.

► Als we een volledige dag moeten werken en 1 klant belt af, betekent dat voor ons loonverlies of we krijgen vervanging bij wildvreemde mensen, iets wat nu niet verantwoord is.

We brengen niet alleen onszelf maar ook ons gezin/ knuffelcontact in gevaar. Het respect voor de huishoudhulpen is soms ver te zoeken.

Sinds de nieuwe lockdown en het nieuws dat huishoudhulpen moeten blijven werken, heb ik mentaal een zware klap gekregen. Ik heb dagelijks paniekaanvallen en mijn depressie steekt opnieuw hevig de kop op. En dat enkel uit schrik om te gaan werken. Het merendeel van de huishoudhulpen voelt zich niet veilig op het werk en heeft het mentaal moeilijk door deze situatie, daar behoor ik ook bij.

Het is zwaar onverantwoord dat huishoudhulpen moeten blijven werken in deze situatie!

Dus wij smeken je, sluit a.u.b. de sector voor ons mentaal welzijn en zodat we ons terug veilig kunnen voelen en ons gezin niet meer in gevaar brengen.

En zorg er a.u.b. voor dat we net als vorige keer financieel kunnen rondkomen. We zijn bang en vragen jullie uit begrip en respect voor de huishoudhulpen zo snel mogelijk de sector te sluiten...

Isabelle

► Ik ben ook een huishoudhulp. Ik kom uit Duitsland. Ik werk fulltime, elke dag bij 2 gezinnen. Dat zijn 10 gezinnen per week. Ja, ze zitten in het thuishkantoor en laten me schoonmaken. Studenten zijn ook thuis. Ze letten niet op de social distance. Een mondkmasker... waarom draag je er een in huis? Het is genoeg als de schoonmaakster er een draagt. Overal liggen zakdoeken, ziekte wordt opzettelijk verborgen, bovendien zitten er uitwerpselen in het toilet, op de deurkrukken, en op de deurkozijnen. Soms worden poetslappen gedurende 2-3 weken niet gewassen. Open ramen... in godsnaam, het is koud buiten en de klant wil niet verwarmen én de ramen open zetten.

Als ik geen klant heb, word ik gewoon niet betaald, de laatste tijd zelfs niet als ik ziek ben. We kunnen hier niets aan doen, voor een loon dat te weinig is om van te leven en te veel om te sterven. Mijn man werkt al drie maanden, maar was meer dan een jaar werkloos. Ik deed alles met dit schamel loon, ik kon me soms niet eens een koffie veroorloven, want we werden op tijdelijke werkloosheid gezet en hadden 70% salaris.

“Ik wil mijn werkgever en de Belgische regering bedanken voor deze miserie. Voor een leven in armoede dat ik niet zelf heb gekozen,”

► Hallo, mijn persoonlijke ervaring is wel met mijn werkgever. In de e-mail die wij krijgen, staat voor klanten dat zij het bureau kunnen verwittigen als de huishoudhulp zich niet aan de regels houdt. Maar omgekeerd staat er niks over geschreven, want klanten thuis mogen alles. Ook zie ik dat velen denken dat als de poetshulp mag komen ze dan ook naar hun familie en vrienden mogen...

Klanten die telewerken, dragen inderdaad geen mondkmasker. Ook degenen die niet telewerken dragen er geen. Ze bewaren wel afstand, maar heb een klant waar ze met 4 thuis aan het telewerken zijn. Boven hebben ze geen internet en ook niet iedereen is aan het verluchten. Oudere klanten bellen gewoon af, klanten die niet moeten werken ook want dan kunnen ze zelf poetsen.

Degenen waar ik nog wel moet poetsen, zijn degenen met kinderen in de lagere school en ouders met telewerk. Dus kan ik ook nog eens een babysit spelen tussendoor. Maar eerlijk, ik kan niet thuisblijven met maar 70% brutoloon...

Jitka

“Maar eerlijk, ik kan niet thuisblijven met maar 70% brutoloon...”

► De werking of 'foefelen' van mijn kantoor is mijn grootste probleem: ze schrijven EW in op dagen dat ik wel werk en omgekeerd... omdat klanten erg vasthouden aan hun bepaalde dag en dan voor- of namiddag... Ik heb bvb. maandag een klant 's morgens gehad en die van de namiddag belde af. Ik vroeg dan aan consulente: "wat met de namiddag dan?" Ik wil wel werken maar de klant belde af... laat mij duidelijk zijn, ik blijf werken omdat ik het me niet kan veroorloven om opnieuw in mijn loon te moeten snoeien wegens werkloosheid, hoewel ik veel onbegrip heb dat wij nog steeds moeten werken... 1 knuffelcontact welkom in huis, maar de huishoudhulp is wel welkom.

Margaux

“Ik blijf werken omdat ik het me niet kan veroorloven om opnieuw in mijn loon te moeten snoeien wegens werkloosheid, hoewel ik veel onbegrip heb dat wij nog steeds moeten werken.”

►Het is niet logisch dat iedereen max. 1 persoon mag toelaten en wij poetshulpen dus ook, maar zelf overal langs gaan moeten. Dus, eigen contacten, daar worden we van vervreemd, maar naar een vreemde moeten we nog wel gaan. En in hoeverre is verluchten mogelijk met dit weer? Het is superkoud ik heb geen zin om in een trek gat van wind te staan werken zoals deze week het geval was.

En het wordt pas ingewikkeld wanneer één van de klanten afbelt en de andere niet. Dat heeft financieel serieuze gevolgen!

Laura

► Er zijn gezinnen waarbij het wel veilig lukt. Mensen die blijven werken die geen kinderen hebben en waar je kunt verluchten (weinigen). Maar er zijn er ook veel waar je totaal niet kunt verluchten. Waar de ramen niet opengaan of plaatsen zonder ramen (badkamers, toiletten, gangen), waar mensen geen bureau hebben en hun living is omgebouwd. Internet heb je de dag van vandaag niet op elke plaats in huis (slechte verbinding), dus je kunt ze ook niet verplaatsen naar een andere ruimte.

Een wandeling doen is moeilijk als ze moeten lesgeven of les krijgen en voorbereiden, dus ze zitten soms met 4 à 5 mensen heel wat uren in dezelfde ruimte. Je mag één knuffelcontact hebben, heb je die er ook nog bij! Ikzelf heb al discussie gehad over het feit dat ik de klinken, lichtschakelaars en het toilet niet mag afpoetsen met nat want dat is tijdsverlies. Op die tijd kan ik een raam doen, terwijl het ook voor mijn eigen veiligheid is.

Ik moet nog naar andere gezinnen. Voltijds! En inderdaad, sommigen laten hun zakdoeken, mondmaskers slingeren. Ik zou opteren dat de bureaus gesloten moeten worden zonder loonverlies en als ze niet sluiten een regeling voorzien waar de klanten afbellen of als meerdere gezinnen niet veilig zijn, dat we op technisch werkloos per uur kunnen gezet worden. Nu is het een hele dag of niets.

En het loon, we verdienen het laagste dat er is. Ze zijn bezig over de lagere pensioenen omhoogtrekken en dan zitten ze al aan onze eindejaarspremie? Als de klanten afbellen, kunnen wij er niets aan doen!

Om nog maar te zwijgen over de klanten die alles minimaliseren: snot, zelfs hooikoorts, terwijl dat het seizoen daarvoor niet is. En de quarantaine die wordt dikwijls verzwegen, want we kunnen het niet controleren.

Bij deze hoop ik dat jullie eindelijk eens een slag zouden halen want de regering begrijpt het nog helemaal niet goed. Dit is niet onze fout! En is het dan een werkongeval voor ons want met deze lage lonen en geen hospitalieverzekering vanuit de werkgever denk ik niet dat er veel huishoudhulpen een goeie verzekering hebben.

Marijke

“En het loon, we verdienen het laagste dat er is. Ze zijn bezig over de lagere pensioenen omhoogtrekken en dan zitten ze al aan onze eindejaarspremie? Als de klanten afbellen, kunnen wij er niet aan doen!,,

► Ik ben zelf huishoudhulp en ik heb klanten die er zeker rekening mee houden. Maar als ze een kopje koffie komen halen binnen is dat zonder mondkap. Of klanten die al van bij het begin zeggen dat mondkapen niets opbrengen dus ook thuis geen dragen als ik daar kom poetsen.

Ik wil graag werken en ik werk ook graag, maar ik snap de logica niet dat wij thuis niemand mogen uitnodigen. Maar wij moeten wel elke dag op 2 verschillende posten werken. En dat elke dag opnieuw bij een ander gezin. Om dan nog te zwijgen over mijn posten om de 14 dagen, dus dubbel zoveel klanten.

De kantoormedewerkers werken van thuis uit. Net zoals deze morgen toen ik mijn kantoor opbelde en ze mij vertelde dat ze enkel via mail of vaste lijn bereikbaar was, omdat ze van thuis uit werkte. Maar wij moeten wel elke dag risico lopen om corona te krijgen.

Lindsey

“Ik snap de logica niet dat wij thuis niemand mogen uitnodigen. Maar wij moeten wel elke dag op 2 verschillende posten werken,”

► Het is niet zozeer willen werken, maar moeten werken. Alternatief is tijdelijke werkloosheid corona. Voorbeeld: afgelopen week 3 uur gewerkt en de rest tijdelijke werkloosheid. Dus ergens volgende maand krijg ik die week betaald na aftrek van alles wat eraf moet. Ik word per week betaald (eigen keuze) en moet nu aankomende week door met een salaris van 3 uur.

Dus we moeten risico lopen want anders krijg je voorlopig niks. Wij hebben hier niet voor gekozen hé. De overheid heeft hiervoor gezorgd.

Ook het feit dat je mooie bedragen hoort die erbij zitten is fijn maar ik zie dat niet. Je krijgt een bedrag gestort maar geen fiche dus hoezo 5 euro erbij door RSZ? En wat met de belastingen? Iedereen is bang om volgend jaar veel terug te moeten betalen, dus werken in onveiligheid om uit de armoede te blijven. Geen vrije keuze, geen roeping, maar gewoon omdat het moet. Lijsbehoud dus.

Lia

“Dus werken in onveiligheid om uit de armoede te blijven. Geen vrije keuze, geen roeping, maar gewoon omdat het moet!,,

►Ik ben delegee in ons bedrijf, dus hoor ook vele verhalen. De meeste gaan over veel volk in huis, geen 1,5 meter afstand. Mondmaskers, geen spraken van. Of de quarantaine waar de klant in zit wordt niet meegedeeld, dus de huishoudhulp gaat daar poetsen.

De huishoudhulpen hebben schrik om besmet te raken. Maar ze zwijgen ook omdat het loon laag ligt als ze weer op tijdelijke werkloosheid moeten staan. Ze hebben angst om te werken, maar zijn ook bang om in financiële problemen te komen.

Sofie

“Huishoudhulpen hebben schrik om op tijdelijke werkloosheid te staan omdat ze anders in financiële problemen komen,”

► Ik vind het ook wel moeilijk om in deze omstandigheden te werken. Best dat ik nog redelijk goeie klantjes heb maar voel mij ook niet altijd veilig om te werken. In de voormiddag 4 uur in het ene gezin en in de namiddag dan in een ander gezin. Het is veel erger dan in maart en we moeten blijven werken. Heel wat klanten werken van thuis uit. Ook waar het moeilijker gaat. Je moet als poetshulp op veel meer letten en veel meer in het oog houden.

Ik vind de logica niet echt goed om door te werken, maar we kunnen niet anders, anders hebben we geen inkomen ... Ons bureau werkt ook enkel op afspraak dus we kunnen ook niet altijd contact opnemen. Het duurt lang voor we een antwoord krijgen via mail.

Lotte

“Ik vind de logica niet goed om door te werken, maar kunnen niet anders, anders hebben we geen inkomen!”

► Het gaat er op de werkvloer inderdaad niet zo veilig aan toe en we werken bij elke klant met angst. Ook ik voel me niet op mijn gemak.

Ik heb klanten van 90, klanten met kanker en klanten die van thuis uit werken. Ik ben bang om mijn oudere klanten te besmetten omdat de jongere klanten zich niet aan de regels houden... ze werken nu van thuis uit en hun kot zit vol.

Ik heb een klant met de ziekte van Crohn, die heel onhygiënisch leeft: spetters stoelgang tot tegen de muren en noem maar op... Er komen dagelijks klanten over de vloer om naaiwerkjes te komen halen, ook al mag er nu niemand komen. Verluchten wordt niet gedaan en nog zoveel meer. Ik heb mijn klanten allemaal wel graag, maar niet ten koste van onze gezondheid.

Onze dienst zegt dat we geen tijdelijke werkloosheid kunnen inzetten en dat wij gewoon onze handen wassen en afstand moeten bewaren en dat het zo veilig genoeg is. Zelf komen ze niet eens kijken hoe het eraan toe gaat, omdat het niet mag door corona. Ik voel me echt niet meer veilig en ben bang voor mijn klanten aan te steken. Het werk verplicht ons om te gaan of we moeten verlof inzetten. Bij tijdelijke werkloosheid verliezen we 30% van ons inkomen... wat wel veel is, en zeker voor alleenstaande ouders zoals in mijn geval dus.

Ik hoop dat jullie ons kunnen helpen want ik ben bezorgd.

Fahra

“Bij tijdelijke werkloosheid verliezen we 30% van ons inkomen... wat wel veel is, en zeker voor alleenstaande ouders zoals in mijn geval dus. Ik hoop dat jullie ons kunnen helpen want ik ben bezorgd,,

► We gaan dus alweer in lockdown. Ergens begrijpelijk aangezien de cijfers blijven stijgen. Maar als huishoudhulp compleet onbegrijpbaar. Want waar jullie iedereen verplichten om thuis te blijven, daar moeten wij naartoe blijven gaan. Verschillende gezinnen, verschillende generaties per week/dag. Ik hoor het u al zeggen: "mits de maatregelen kan u perfect poetsen". Laat daar nu net het schoentje wringen.

Mensen houden zich niet altijd aan de maatregelen, we zijn immers te gast in hun woning. Voor hen is de prioriteit dat hun huis wordt geïnspecteerd. Niet onze veiligheid. Er wordt geen afstand gehouden wanneer we op een trap naar boven lopen met al ons werkmateriaal. Er wordt niet verlucht want "het is koud en de verwarming staat aan". Klanten gaan niet naar een andere ruimte als ik er aan het poetsen ben.

Soms is die ruimte er zelfs gewoonweg niet. En in "normale" tijden zijn wij vaak alleen en ondervinden wij geen problemen. Maar nu zetten jullie iedereen verplicht in hun kot. Ouders én kinderen. En wij erbij!

Klanten die vreselijk hoesten, stiekem getest werden en in quarantaine zitten zonder dat wij het weten, bezoek dat tóch komt, zelfs als wij aan het poetsen zijn, vriendjes van de kinderen die blijven slapen,... u kan het zo gek niet bedenken. Wij werken met dienstencheques, onderbetaald maar in deze tijden blijkbaar toch essentieel. Wanneer gaat ons loon dan evenredig zijn met ons werk, als we dan toch zo onmisbaar zijn?

Klanten kunnen perfect even zelf poesten, ze zijn immers thuis. Ik dacht dat onze gezondheid het belangrijkste was?

U verwacht van de bevolking dat ze zo veel mogelijk thuis blijft. We mogen onze eigen familie niet meer bezoeken. Maar anderzijds verwacht u van ons, de huishoudhulpen, dat wij blijven fladderen van gezin tot gezin. Jonge mensen maar ook ouderen, een risicogroep. En dan is het vreemd dat de geloofwaardigheid bij het volk weg is? En ik spreek dan enkel voor de sector van de huishoudhulpen. Ik vrees dat jullie helemaal geen voeling hebben met de realiteit op verschillende werkvloeren.

En dan hoor ik dat er op het nieuws verkondigd werd dat een huishoudhulp gewoon doorbetaald wordt als we worden afgezegd. Dit is absoluut niet waar! Vorige lockdown in Wallonië wel, maar wij als Vlamingen niet! Wij kregen 70% van ons brutoloon 12,06€/uur en daar ging nog 26% voorheffing af.

Wij worden blootgesteld aan het virus met een minimum aan bescherming, we hebben een minimumloon ZONDER iets van voordelen en verliezen ook nog loon. Wij hebben dikwijls het gevoel dat er NIEMAND voor ons opkomt en we maar het onderste van de ladder zijn.

Een huishoudhulp

KLANT

► Ik heb geluk... geluk ten opzichte van andere huishoudhulpen. Ik ben een parttime vliegende hulp met vaste klanten. Als ik niet kan werken door omstandigheden van mijn kant uit of doordat de klant afzegt, dan kan ik recuperen inzetten. Een luxe die maar weinige onder de huishoudhulpen hebben. De rest moet doorzetten, afzien, op de tanden bijten, verplicht verlof inzetten, werkuren aanpassen omdat het niet anders kan en dikwijls ook ziek melden wanneer ze eigenlijk niet ziek zijn, maar omdat ze geen andere oplossing hebben.

Nu in coronatijden komt er nog bij dat er nog steeds klanten zijn die zich niet aan de maatregelen kunnen houden. Nu komt er nog bij dat we ons in een gevarenzone moeten begeven en dat zelfs bij klanten waar de hulp gemakkelijk tijdelijk kan afgezegd worden, omdat ze eigenlijk goed genoeg in staat zijn en tijd genoeg hebben om het zelf te doen. Na 8 maanden zijn er nog steeds klanten die niet beseffen dat wij die maskers voor hen dragen en niet voor onszelf en dat het pas nut heeft als iedereen dezelfde maatregelen volgt... voor, tijdens en na dat wij hen zijn komen helpen.

Maar ik heb geluk... geluk omdat ik maar 5 adressen heb. Maar! Maar 3 van de 11 personen waar ik mee in contact kom op die adressen hebben bijna de hele tijd hun mondkapje op wanneer ik daar ben. 1 van die 3 klanten gaat ook altijd in een andere ruimte zitten. Geen van de 3 draagt een fatsoenlijk masker. Bij 2 adressen mag ik geen raam open zetten.

Deze klanten dragen zelf geen masker, zijn risicopatiënt, en ouder dan 70/80 jaar.

Als het er bij mij al zo slecht aan toegaat met amper 5 adressen, dan moet je uzelf eens voorstellen hoe een fulltimer nu moet werken!

Een fulltimer die bij mijn werkgever maar 1 mondmasker per dag krijgt, die dik in de problemen komt wanneer er 1 klant afzegt of wanneer hij/zij de situatie zelf niet vertrouwt of de klant zelf wil afzeggen.

Ik kan goed begrijpen dat er mensen zijn die niet zonder onze hulp kunnen. Maar uiteindelijk blijft onze job een luxeproduct... een zwaar onderbetaald en niet geapprecieerd luxeproduct. Het is nu meer dan ooit duidelijk geworden dat er nog steeds veel te weinig respect is voor ons werk, dat we als huishoudhulp altijd als laatste in de rij zullen staan. En dit terwijl ze niet zonder ons kunnen.

Wanneer gaan ze eens lichtjes branden voor onze dienst? Wanneer gaan ze eens beseffen dat ook wij "in de zorg" werken? Haal de kuisploeg uit een ziekenhuis weg en de boel valt stil. Wij zijn geen willekeurige baksteen, maar de fundamenten!

Elke

“Maar uiteindelijk blijft onze job een luxeproduct... een zwaar onderbetaald en niet geapprecieerd luxeproduct,”

“Toen ik hem confronteerde met het feit dat ik hoorde dat hij positief was getest, was zijn antwoord: ‘anders zou ik alles zelf moeten doen’,”

*“Zij en haar zoontje hadden koorts
en ze waren beiden aan het
hoesten,”*

► Al mijn klanten zijn momenteel zelf thuis... Allemaal. Maandag had ik een klant (verpleegkundige op covid-afdeling) die zelf thuis was. Een dag verlof. Haar man en 2 kinderen zijn ook thuis. Het is heel moeilijk om te poetsen met 4 mensen aanwezig, vooral de badkamer. Je moet alles aanraken en afkuisen, vuile was,...

Vandaag werkte ik bij een oudere vrouw. Ze heeft weinig contact met andere mensen, maar wel af en toe. Ik ben bezig met poetsen in een andere ruimte, dus ik zet even mijn mondmasker af, komt ze me langs achter aanraken om iets te zeggen... Heb dan nog een klant waarvan de zoon al volwassen is en die letterlijk zegt: "ik doe alles waar ik zin in heb, ik ga niet thuisblijven, opgesloten...".

Let op, ik hou van al mijn klanten, echt waar. Maar ik heb 5 kinderen thuis en een man die in de voeding werkt, dus die ook noodzakelijk is en gaat werken. Het is heel moeilijk om heel de tijd alert te blijven. Ik doe en draag alles van beveiliging, maar toch voel ik me elke dag blootgesteld...

Gaby

“Klant waarvan de zoon al volwassen is en die letterlijk zegt: ik doe alles waar ik zin in heb, ik ga niet thuisblijven, opgesloten ...”

“Mensen die er ook niet naar kijken om hun “knuffelcontact” op logement te laten komen terwijl ook zij de hele dag thuis zijn,”

► Gisteren hoorde ik mijn oudste klant bellen naar zijn dochter (was de laatste ruimte die ik moest poetsen dus kon hem niet echt uit de weg gaan, daarmee dat ik zijn telefoongesprek hoorde). Bleek dat hij ook al even positief met corona rondliep. Niemand die het nodig vond mij te verwittigen. Ik ga daar elke week... Toen ik hem daar later mee confronteerde op een beleefde manier, was zijn reden om het niet te zeggen: 'anders zou ik alles zelf moeten doen'.

Drie weken geleden testte een klant positief, toen ik vorige week moest langsgaan, zat ze met logees in huis. Dus, én Corona, en extra volk, en nul respect voor de hulp die ze krijgt.

Een andere klant had haar kleinkinderen uitgenodigd en zaten de hele middag bij elkaar, terwijl ik moest werken daar.

Tara

► Deze week had ik gelukkig verlof. Ik kijk er echt tegenop om terug te beginnen en kan het niet begrijpen. Wij moeten namelijk bij mensen thuis, waar de mensen nu zelf aanwezig zijn - en geloof me vrij, geen mondkapjes dragen of kamer verlaten omdat je er bezig bent - gaan werken.

Ik woon in een huis waar mijn ouders en grootmoeder nog aanwezig zijn. Mijn papa heeft de laatste fase van een longziekte, mijn oma is 80 jaar... Ik vergeef mezelf nooit moest ik degene zijn die hen corona zou geven.

Ja, de mensen die in de zorg werken, moeten ook blijven werken. Maar ik heb niet gekozen om mensen te redden, ik heb gekozen om hun huis proper te maken. Ik vind het ene toch wel een heel andere situatie dan het andere... Ik sta niet te springen om te starten, en hoop stiekem dat jullie ons kunnen helpen.

Heidi

“Ik woon in een huis waar mijn ouders en grootmoeder nog aanwezig zijn. Ik vergeef mezelf nooit moest ik degene zijn die het hen zou geven,”

► Ik kwam vanmorgen bij de klant, een 75-jarige dame, braaf vrouwtje maar ooooh zo koppig...

Ik vroeg haar in de deuropening, nog voor ik begon aan mijn werkdag of ze nog gezond was, een mondmasker wou dragen als ze zich in dezelfde ruimte zou begeven, afstand wou bewaren, of ik alles mocht verluchten, en dan heb ik nog uitdrukkelijk gevraagd of ze haar 3 zonen die langs haar aan het bouwen zijn, niet wou ontvangen tijdens de uren dat ik daar aan het werk was. Ze vond dit allemaal prima.

Ik begon aan mijn taken, toen ze me vertelde dat er dagelijks een verpleegkundige langskwam omdat ze een te laag suikerniveau heeft. Ik merkte ook op dat ze heel snel buiten adem was en moeilijker lucht kreeg. Nogmaals vroeg ik of ze wel ok was. Ze droeg geen mondmasker in mijn bijzijn, maar ik droeg er wel een.

Eens ik boven was, kwamen de 3 zonen binnen om koffie te drinken. 15 minuten ongeveer.

Ik belde mijn sectorverantwoordelijke met de vraag of dit wel kon en vertelde ook dat ze geen mondmasker draagt en steeds in dezelfde ruimte komt waar ik ben ...

Mijn sectorverantwoordelijke zei dat de dame haar zonen in haar bubbel horen en dat ik maar in een andere ruimte moet poetsen. Ze zou de klant wel bellen en aanspreken hierover. Zo gezegd, zo gedaan, met gevolg dat mijn klant boos op mij reageert, omdat ik heb 'geklept'.

Steeds komt ze langs me staan zonder mondk masker en loopt me in iedere kamer achterna, deuren die ik open om te verluchten, sluit zij telkens weer dicht achter mij. Ondertussen is het 12 uur en de zonen komen weer binnen om soep te eten... Wat moet ik hiermee? Ik heb mijn sectorverantwoordelijke gezegd dat ik mij de volgende keer gewoon omdraai en vertrek.

125Anoniem

“Klant respecteert de social distance niet, ondanks ik dit reeds duidelijk gezegd heb...”

► Begrijp mij niet verkeerd, ik ben blij dat ik nog kan werken, maar de manier waarop is niet normaal. Mijn gezondheid is de laatste jaren niet wat het moet zijn, dus ik heb enorm veel schrik om corona te krijgen.

Ik snap niet dat onze sector jarenlang bekeken wordt als 'jullie zijn maar kuisvrouwen/kuismannen' en nu opeens, omdat corona er is, toch een essentieel beroep zou zijn. Want ja, iemand zijn huis gaan kuisen, en dan vaak nog van klanten die gezellig thuis zijn met hun kinderen en soms zelfs bezoek over de vloer krijgen als wij bezig zijn, is zo belangrijk in deze nare periode.

Een klant zei vandaag nog tegen mij: "wat jullie bij ons komen doen, is eigenlijk een luxe en niet iets wat noodzakelijk is (uitgezonderd dan voor de mensen die het echt nodig hebben: zieke mensen, mensen met een hele zware job die veel uren kloppen en echt geen tijd hebben, ouderen,...)".

“Weinig klanten houden zich aan de regels: geen verluchting, te dicht bij ons komen, vuile zakdoeken en mondmaskers die overal rondslingeren, ...”

Maar nog steeds krijgen wij geen respect voor wat wij doen, hele dagen de mensen hun rotzooi opkuisen, een berg afwas die ons staat op te wachten, vuile toiletten, vuile was die overal rondslingert, vuile zakdoeken, mondmaskers. Weinig klanten houden zich ook aan de regels: geen verluchting, te dicht bij ons komen, in dezelfde ruimte rondlopen of zitten.

Om dan nog maar te zwijgen over de klanten die nu allemaal van thuis uit werken. Wij durven niet bewegen omdat we ze niet willen storen, durven niet langs hen te lopen omdat ze in videogesprek zijn, durven niet stofzuigen omdat ze aan het bellen zijn.

En klanten die liegen! Kom ik bij een klant toe, zegt de dochter: "ik blijf thuis, want ik heb hoge koorts". En dan sta je daar, bij een klant waar je al 2 jaar bij werkt. Ik kan dat niet, zeggen: "ik ben weg". Ik durf het gewoonweg niet, want wil geen problemen krijgen. Dus weeral met schrik verder doen en hopen dat je niks oploopt. Bang zijn om andere klanten aan te steken die risicopatiënt zijn en die wel hun best doen.

Anoniem

► Het grootste deel van de klanten ziet naar NIETS. Ik vind het vooral dom dat ik mijn eigen vader niet mag zien, noch mijn zus of broer, maar wel in bijna 10 verschillende gezinnen mag poetsen. Terwijl er klanten zijn die niet zeggen dat ze ziek zijn en ons toch laten komen. Verlucht je, doen er een deel van de mensen alles terug dicht. Zet je stoelen opzij of op tafel, nemen mensen zonder schaamte de stoel terug om gezellig te eten... Als je WEET dat uw thuishulp komt, hou hier dan alstublieft rekening mee. Spijtig, oneerlijk voor veel eerlijke mensen, maar ja...

Annick

“Het grootste deel van de klanten kijkt naar niets... ik vind het vooral dom dat ik mijn eigen vader niet mag zien,,

► Ik ben poetshulp. Bij sommige klanten komt en gaat het bezoek. De tuin wordt gedaan door mensen, die gaan naar het toilet, wij mogen het opkuisen. Ik hoor heel veel dezelfde verhalen. Zou jammer zijn als we hierdoor ziek zouden worden. Maar ja, wie zijn wij ...

Anoniem

“Bij sommige klanten komt en gaat het bezoek,”

► Ik vind dat de sector tijdelijk moet sluiten. Ik kwam in de week bij een klant aan die verkouden was. Zij en haar zoontje hadden koorts en ze waren beiden aan het hoesten. Ik vroeg ‘toch geen corona’? Ik kreeg de reactie ‘dat weet ik niet, maar daar kan verandering inkomen’... vreemd antwoord. Voel mij echt niet veilig.

Nancy

“Zij en haar zoontje hadden koorts en ze waren beiden aan het hoesten,”

►Ik wil nog even vermelden dat wij op de spoed op 2 weken tijd al 4 huishoudhulpen hebben binnengekregen door de laksheid van de klanten. Klanten die verzwegen dat ze ziek zijn zolang er maar gepoetst werd... dit kan niet. Dit is echt ziek.

Ik vind het onverantwoord dat de huishoudhulpen nu moeten werken, ondertussen al 5 (vorige 2 weken 4) huishoudhulpen op de spoed binnengekregen door klanten die besmet waren en het verzwegen... zolang er maar gepoetst kon worden... dit kan niet en mag niet!!! De huishoudhulpen en wij zijn het te weten gekomen via familie, naaste vrienden en burens van de besmette klanten. Gelukkig krijgen die klanten nu geen hulp meer van die huishoudbedrijven. Het ergste van al is dat deze klanten het pas achteraf toegaven, toen het uitkwam. Niet normaal. Veel respect voor de huishoudhulpen!

Aisa

“Op de spoed op 2 weken tijd al 4 huishoudhulpen binnengekregen door de laksheid van de klanten,”

► Ook bij mij maar 1 klant die alle maatregelen in acht neemt... Voor de rest overal rondslingerende mondmaskers, papieren zakdoeken, ondergoed in de badkamer, tandpasta plakt nog in de lavabo's en wc's zijn niet doorgespoeld... Normaal heb ik daar geen problemen mee, maar nu dus wel. Ondanks dat de klanten vaak een mail krijgen om ze nog te wijzen op alle maatregelen: het blijft vechten tegen de bierkaai. Zelfs iemand gehad die in quarantaine zat, die het niet nodig vond om af te bellen, en waar ik dus een uur geweest ben voor ik 't door had... tot zover mijn ervaringen.

Michaela

“Maar 1 klant die alle maatregelen in acht neemt,”

► Ik wil open en eerlijk zeggen dat ik schrik begin te krijgen... 1 klant, waar ik vorige week woensdag nog gaan kuisen ben, heeft corona. Al een geluk was hij toen nog niet besmet. Nu moet ik daardoor thuisblijven (liever dat dan corona krijgen). Ook heb ik 1 klant waarvan haar zoontje thuis zit te hoesten. Ik zeg niet dat die zoon corona heeft, maar het maakt mij bang...

Voor de rest vind ik het ook frustrerend dat ik mijn klanten constant uit mijn buurt moet sturen, daar word ik heel ambetant van. Ook hebben 2 oudere mensen afgebeld vanwege schrik. Ik moet zeggen, ik zit nu liever thuis dan te gaan werken. Maar vind het spijtig dat wij daardoor minder verdienen. Precies of we worden gestraft.

Als ik moet kiezen tussen werken en kans op corona krijgen of thuis veilig zitten, kies ik toch het liefst voor de laatste optie. Ik weet niet in hoeverre de klant open en eerlijk tegen mij is dat hij/zij geen corona heeft, met niemand contact heeft gehad met corona, zich ziek voelt, ... Soms hoor ik klanten zeggen dat ze hebben moeten overgeven, hoofdpijn hadden... terwijl ik daar wel zit te kuisen.

Ik vind dit niet echt aangenaam. Ik ben blij dat er toch eentje open en eerlijk gezegd heeft dat hij positief getest is. Maar dat wil niet zeggen dat al mijn andere klanten open en eerlijk tegen mij zijn. Ik voel mij hier echt niet gerust bij.

Ook zit ik thuis met 2 risicopatiënten. Ik zou niet willen dat ze door mij corona krijgen, doordat iemand niet eerlijk zou geweest zijn tegen mij...

Ik vind dat onze job ook een risicjob is. Zeker nu dat de meeste mensen thuis zitten, ook kinderen. Daarnaast vind ik dat onze gezondheid ook telt. Wij zijn niet zoals de mensen die in het ziekenhuis werken. Daar kan je ons niet mee vergelijken. Ik hoop dat men gezond verstand gaat gebruiken en dat men zich gezond kan houden.

Ook hoop ik als ze onze sector gaan sluiten dan wij geen loon verliezen. Er zijn mensen die veel rekeningen moeten betalen en met een lening zitten, zoals ikzelf, en ik zou graag willen kunnen sparen. Ik heb nog een toekomst voor me staan... Dat vind ik ook belangrijk. In ieder geval, hou jullie gezond collega's!

Cynthia

“Soms hoor ik klanten zeggen dat ze hebben moeten overgeven, hoofdpijn hadden...”

►Ik lees vaak hetzelfde: overal slingeren vuile mondmaskers rond, vuile zakdoeken. Mensen zien hun huis als hun veilige zone... hun huis hun regels. Wij met mondmasker moeten aan de kant springen als ze weer eens voor de zoveelste keer door moeten net op de plek waar je bezig bent... zij zonder mondmasker. Vuile vaat van tafel en door het hele huis verzamelen en in de vaatwasser zetten. Ook de afstand respecteren lukt bijna nooit, een andere ruimte... mijn klanten hebben precies maar 1 ruimte in hun huis, die waar ik bezig ben. Alsook gezinsleden die ziek thuis zijn lopen continu onder de voeten, zonder mondmasker. Klanten die feestjes vieren... en wie oh wie kan de rommel opruimen!

Ziek zijn wordt verzwegen: "Het is maar een verkoudheid, je hoeft geen schrik te hebben." Wel het is niet prettig om in deze omstandigheden te werken! Ik heb een gezinslid met astma. Wij moeten zeer goed opletten. Ik wil mijn kind precies soms niet kussen, knuffelen bang dat ik ziek ben zonder dat ik het doorheb. Ook het vuilste/slordigste gezin waar ik kom, daar werkt mevrouw op de covidafdeling... en ik moet haar mondmaskers, handschoenen en ander vuil van de grond plukken. De vaat overal verzamelen en wegruimen. Vuile was verzamelen.

Wel het is de hel, heb er letterlijk nachtmerries van! De mensen die alles beslissen incl. onze werkgever mogen eens meekomen... dan zullen ze zien dat wij de nieuwe slaven zijn. En zeker in deze tijd!

Ann

*“De mensen die alles beslissen incl.
onze werkgever mogen eens meeko-
men... dan zullen ze zien dat wij de
nieuwe slaven zijn.
En zeker in deze tijd!”*

► Een uur bleef iedereen rond mij lopen, de kleinste gefascineerd door het strijkijzer. Mevr. 100 m verder van mij constant op haar gsm, niet kijken naar haar kinderen. Die stonden op een moment pal naast mij; constant heen-en-weergeloop. Dan moest de allerkleinste naar bed maar de rest bleef beneden, welgeteld 5 kinderen. Mevr. zei de hele middag niks, liet iedereen doen. Ik kon wel huilen. Ik was daar die dag 8 u, geen pauze. Omdat zij er waren, barstende hoofdpijn en rugpijn van 4 u constant te strijken. Ik durfde geen pauze nemen en de afstand werd niet behouden zoals beloofd.

Leen

“Ik kon wel huilen ik was daar die dag 8 uur, zonder pauze. Op het einde van de dag had ik barstende hoofdpijn en rugpijn. De afstand werd niet behouden zoals beloofd,”

► Mijn klanten dragen geen mondmasker, houden geen afstand, maken geen plaats als ik poets, iedereen thuis in het gezin. Zakdoekjes overal in het rond... Van mijn 35 uren die ik ga poetsen, heb ik een kleine 8 uur aan klanten die rekening houden met mij.

Ik poets ook bij iemand die op de covidafdeling werkt, ze houdt geen afstand, geen mondmasker. Het respect is ver te zoeken.

Alice

“Ik poets bij iemand die op covidafdeling werkt, ze houdt geen afstand, geen mondmasker,”

► Momenteel ben ik thuis met covid-19 en heb redelijk zware symptomen. Ik heb een dochtertje van 14 maanden en ze heeft van mij ook corona gekregen en is zwaar ziek. De klanten waar ik kwam zijn allemaal mee in quarantaine geplaatst, omdat ik de afstand van 1,5m niet kon waarmaken in sommige ruimtes. Ik vraag in naam van mij en mijn moeder die 61 jaar is en ook poetst om dan ook de sector te sluiten uit de veiligheid voor ons en onze klanten. We zijn immers ook maar mensen die ook ziek kunnen worden. Het gevoel dat de overheid maar zoveel om ons geeft, is dan ook onbegrijpelijk. We zijn volgens haar belangrijk, maar dan toch niet zo dat we ons ook mogen beschermen.

Tiffany

“Klanten waar ik kwam zijn allemaal mee in quarantaine geplaatst omdat ik de afstand van 1,5m niet kon waarmaken in sommige ruimtes,”

► Geen enkele klant houdt zich aan de regels. Niemand draagt een mondk masker. Integendeel, ik kan de vuile mondk maskers en zakdoeken nog opruimen. Nergens staan vensters open want “de verwarming staat op en dan gaat de warmte buiten”, is dan het antwoord dat je krijgt. De 1.5m-regel wordt ook niet gerespecteerd, integendeel heb zelfs een klant die mij constant vastpakt terwijl ik zeg dit niet te willen maar daar wordt dan eens mee gelachen.

Wij hebben ook een gezin en kinderen die we willen beschermen tegen dit virus. Dit is onbegrijpelijk dat wij nog bij mensen thuis moeten gaan waar er dan nog velen ziek zijn en het niet zeggen omdat ze toch hun huis niet zelf willen poetsen.

Sofie

“Nergens staan vensters open want de verwarming staat op en dan gaat de warmte buiten...”

►Ik ben ook huishoudhulp en vind het volkomen onverantwoord dat wij verder moeten werken. Ik werk bij zelfstandigen en er wordt ook niet genoeg afstand bewaard. Dat kan ook niet. Die mensen moeten ook werken ... Maar ik heb ook een gezin! En een zorgenkindje. Ik ben heel bang om het te krijgen en door te geven aan mijn gezin... Woning verluchten enz., kan ik toch ook niet eisen. Mensen kunnen niet in de koude gaan zitten.

Maaïke

►Ik ben net 10 dagen in quarantaine moeten gaan omdat een klant van mij positief is getest, zonder daar mij van op de hoogte te stellen. Ik weet niet of het veilig is om te gaan werken. Ik ben getrouwd en heb 3 kinderen. Hoe kan ik weten of al mijn klanten eerlijk gaan zijn tegen mij? En is het nog veilig om te gaan werken?

Sylvia

► Ik had vorige weer vrijdag een vervanging: een verpleegster in het ziekenhuis. Zij vertelt mij heel vrolijk dat haar collega waar ze mee samenwerkt besmet is met covid-19 en dat ze gewoon wat afstand gaat houden. Dit vind ik zeer gevaarlijk, niet alleen voor mij maar ook voor de mensen waar ik naartoe ga, waarvan de meeste ouder zijn dan 60 jaar, mijn familie, enzoverder. Ik vind dat ze dan onmiddellijk moeten afbellen. Zodat ik geen risico loop.

Hannelore

“Zij vertelt mij heel vrolijk dat haar collega waar ze mee samenwerkt besmet is met covid-19,”

► Ik voel mij zelf niet altijd even veilig. Rondslingerende mondmaskers, zakdoeken op de grond. Het respect is vaak ver te zoeken. Het is een fysiek heel zware job, niet enkel dat, mentaal is het ook zwaar met momenten. Ik deel mijn mening met jullie zodat in de toekomst toe huishoudhulpen beter behandeld worden, respect ontvangen en een correcte verloning krijgen!

Sophie

*“Ik voel mij zelf niet altijd even veilig.
Rondslingerende mondmaskers,
zakdoeken op de grond,”*

► Het is al erg genoeg dat ze met vier van thuis uit werken momenteel (en ik rond ze moet werken), ik mag niet verluchten want het is te koud. Er mag niet eens een venster open, ze dragen geen maskers... Maar vandaag hebben ze vier werkmannen, ook binnen. Ze verven in de slaapkamers, gang, trap en open living/eetplaats, geen enkele met masker op, geen vensters open met die geuren, en al hun gerief overal...

Weeral is het ik die rond hen allemaal moet werken...! Hoe kan ik in godsnaam poetsen terwijl die mannen bezig zijn? "Je mag de vensters buiten kuisen als je wil", zegt madam... Het is 0 graden hier en het heeft gevoren deze nacht. Ik weet als ik nu vertrek, verlies ik mijn loon, of moet ik verlof inzetten maar zin om hier te blijven is er niet!!

Katie

► Ik wil melden dat enkele klanten zicht totaal niet aan de maatregels houden. Geen ramen die open staan als ik toekom. De afstand van 1,5 m wordt niet gerespecteerd. Klanten die continu nog steeds naar dezelfde ruimte komen als ik daar ben! Ik hoop dat jullie er iets aan kunnen doen.

Anoniem

“I am 5 months pregnant and my client came to me to say that she has covid,,

► I went to work. I worked 30 minutes and then my client came to me to say that she had just received a letter from the doctor that she had covid ... and I am 5 months pregnant ... It very often happens that clients have a cough, or a runny nose and we have to work because it's "just flu". :/

Monica

► Ik heb mijn bezorgdheden doorgegeven aan ons bureau, met de vraag alle klanten te wijzen op de maatregelen. Ze sturen een mail met herhaling van de richtlijnen, maar een effectieve controle komt er niet.

Een klant was bij mijn aankomst zeer zwaar verkouden tot symptomen van de griep toe. Krijg je te horen dat je mag vertrekken, maar dat ze een negatieve coronatest kunnen voorleggen. Ja, je voelt je zo klein dat je maar zegt dat je hen gelooft en je werkt maar verder.

Het is koud buiten dus verluchting is beperkt. Ik zet zelf de ramen open, maar achter mijn rug sluit de klant deze weer. Want ja, de verwarming staat aan (begrijp ik ook ergens wel). Ik vind nergens bij mijn klanten propere handdoeken want anders is er voor hen een risico op besmetting als ze de door mij gebruikte handdoek in de was moeten doen. Handzeep is ook niet overal ter beschikking. Afstand houden lukt meestal wel omdat de woningen ruim zijn, maar ze blijven wel vaak in dezelfde ruimte terwijl ze de kamer gemakkelijk kunnen verlaten tijdens mijn werkuren.

Naast de andere verklaringen heb ik nog vrij veilige werkomstandigheden, maar ik voel wel dat de klanten thuis zich minder strikte maatregelen opleggen voor de veiligheid van hun huishoudhulp.

Anoniem

►Dit bericht schrijf ik uit pure emotie, maar ik wou het toch even van me afschrijven...

Waar ik me tot vorige week woensdag nog heel veilig voelde op de werkvloer, voel ik nu niks meer dan woede, verdriet en heel veel angst.

Afgelopen donderdag rook ik ineens niks meer, direct de dokter gebeld. En vrijdag ochtend een test laten doen. Helaas bleek ik positief. Zaterdag is mijn partner een test gaan doen en ook hij bleek positief. Wij hebben al een aantal hele zware dagen achter de rug. En na vandaag is de grond helemaal onder ons weggezakt.

Mijn schoonouders en oma zijn ook positief. Vooral oma is er heel slecht aan toe, en ik kan alleen maar hopen dat ze hier nog doorheen gaat komen...

Ik ben besmet op de werkvloer, door klanten die zich niet aan de regels hielden... sterker nog die het gewoon verzwegen hebben dat ze besmet waren.

Maak a.u.b. niet dezelfde fout als ik. Pak je spullen en vertrek in onveilige situaties!

Chantal

“Ik ben besmet op de werkvloer, door klanten die zich niet aan de regels hielden... sterker nog, die het gewoon verzwegen hebben dat ze besmet waren...”

► De meeste van mijn klanten - en ik heb er 10/week - zijn thuis. Sommige daarvan met kinderen. Ze vertellen me "ik zou je eigenlijk moeten afbellen hè, maar ja dan moet je vervanging doen ... kan je hier evengoed komen poetsen".

Ja, dat is waar ik wil veel liever bij mijn vaste klanten blijven dan bij 'vreemden' thuis. Maar nog veel liever thuis bij mijn eigen kind waar het veiliger is.

Want de meerderheid heeft GEEN mondkmasker aan (is te lastig) en heeft GEEN ontsmettingsmiddel (heb ik zelf gelukkig altijd mee).

Ze blijven zitten in de ruimte waar je poetst. En eerlijk gezegd is dat niet makkelijk om iemand "de les te spelen" in hun eigen huis.

Ik ben het ook al tegengekomen dat men zich niet zo goed voelt, "maar het zal wel geen corona zijn".

Graag zou ik verder werken, graag zou ik mijn volledige loon verdienen...

Maar ik wil ook graag dat het vies vuil beestje weg is. Dan maar minder verdienen, maar veilig? JA GRAAG!

Monica

“De meerderheid heeft GEEN mondmasker aan (is te lastig), heeft GEEN ontsmettingsmiddel en ze blijven in de ruimte waar je poetst,,

► Als ze willen dat we kunnen blijven werken, wat ik ook niet liever wil, maar dan graag op een veilige manier. Ik zit maandag en woensdag bij dezelfde klant op een bureau en daar zitten ze met 8 personen bij elkaar en dan spreekt men van telewerk, maar toch komen ze allemaal op het bureau werken, terwijl ik daar bezig ben.

En zoals veel collega's in België, vind ik dat ook onverantwoord om zo te werken.

Valerie

► Deze ochtend doe ik een vervanging wegens afzegging door corona. Het is een oudere dame. Ik ben binnengekomen met een mondk masker en heb mijn handen ontsmet met mijn eigen flesje dat ik bij heb, want er stond geen handzeep of dergelijke. Mevrouw vraagt om te beginnen met enkel de ramen binnen. Het zijn hoge ramen dus heb ik een ladder nodig. Deze staat achteraan in de garage. Mevrouw komt mooi mee tot daar. Ook al weet ik niet waarom ze meekwam. Wanneer ik die ramen doe, zie ik haar wat koffie maken in de keuken, waar ik dus het raam doe.

Na de ramen begin ik met afstoffen. Ik begin in de living; is de dame daar ook plots bezig. Doe ik de keuken begint ze te ontbijten. Doe ik de badkamer is ze daar natuurlijk ook. Heb al enkele keren gevraagd om afstand te bewaren. Ik ben klaar met afstoffen en zegt ze: "ik zie dat je een roker bent, ga gerust maar eentje roken."

Heeft ze mijn aansteker zien zitten in mijn broek of mijn sigaretten in mijn werkzak? Ik weet het niet. Dus ik ga naar buiten om eentje te roken. Ik doe buiten mijn mondk masker af om een sigaret op te steken, komt de dame ook buiten om haar tapijtjes uit te kloppen. Het is een klein koertje waar je geen 1m50 afstand kan bewaren met alles wat er staat.

Waarom snappen mensen niet dat ze afstand moeten bewaren of in een andere ruimte dienen te zitten?

Bieke

“Waarom snappen mensen niet dat ze afstand moeten bewaren of in een andere ruimte dienen te zitten?”

► Vandaag gaan werken bij mijn klantjes. Eerst naar boven verder gaan strijken tot ze ontbeten hadden om dan beneden te kunnen poetsen. Een uur later kom ik beneden in de keuken en zie ik thermometer, neusspray, hoeststroop en pilletjes voor de hoest liggen.... Ik vroeg zelf: "oei iemand ziek?" (k woon zelf bij 3 risicopatiënten). "Ahja", zegt hij doodleuk, "ik, maar de covidtest is negatief, weet ik van gisteren, heb een bronchitis."

1. Ik vind niet dat ik dit zelf moet vragen.

2. Als ze ziek zijn, vind ik dat ze mogen verwittigen en zelf de keuze moeten laten of we wel willen komen werken.

Ik kan hier amper verluchten of iets openzetten want, oei oei de kat mag niet buiten...

Kristel

► Zaterdag heb ik zelf naar elke klant een sms gestuurd met de vriendelijke vraag om zich aan de regels te houden: elke persoon binnen het gezin ouder dan 12j een mondmasker dragen, geen bezoeken ontvangen als ik aan het werk ben, zich steeds naar een andere ruimte te begeven als die waar ik moet werken, voldoende verluchten voor mijn aankomst...

Vanmorgen begon het al goed. Alleenstaande vrouw met 2 dochters van 14 en 16 jaar, geen 1 van de 3 mondmaskers op, liepen kriskras door elkaar door het hele huis. Ik liep daar mooi met een mondmasker...

Mijn klant deze namiddag nog erger... Vrouw net bevalen, dus thuis met baby'tje, haar man werkt van thuis uit. Zij droegen wel een mondmasker maar bleven in zelfde ruimte als ik. Na 1 u gaat de bel, ontvangen ze zomaar een collega en haar kinderen op babybezoek, allen zonder masker, hebben daar 1 u gezeten in de living die ik moest poetsen.

Ik houd mijn hart al vast voor volgende dagen. Ik moet 's morgens mijn zoontje van 4j wenend afzetten op de noodopvang om risico's te lopen bij mensen die er gewoon hun voeten aan vegen. Ik word er zo kwaad van! Ik hoop dat jullie voor onze rechten opkomen want dit kan niet langer...

Vicky

► Ik kom normaal gezien bij 9 klanten op 1 week tijd, 10 op 2 weken. Na de persconferentie afgelopen vrijdag kregen wij al direct bericht van onze bazen. De boodschap was duidelijk. Blijven werken. De klant mag kiezen of hij onze hulp al dan niet nodig heeft in deze crisis. Mijn mond viel ervan open.

Opnieuw wordt mijn gevoel bevestigd dat ik maar de zoveelste huishoudhulp ben en dat het respect miniem is. 1 klant wenst mijn hulp niet meer. De rest wil nog graag dat ik kom. Op 1 gezin na zijn al mijn klanten thuis.

Begrijp me niet verkeerd, bij de meesten kom ik al anderhalf jaar en het zijn stuk voor stuk schatten van mensen. Helaas nemen ze het wel niet zo nauw met de coronamaatregelen. Toen ik na de eerste lockdown binnenkwam met een mondk masker hebben de meesten eens gelachen. "Ga je dat nu echt 4 u dragen?", kreeg ik als vraag.

Verlucht wordt het niet en ik weet dat sommige klanten zich helaas ook niet aan de verplichte bubbel houden. De meeste klanten hebben ook geen idee wat een anderhalve meter is, want amper iemand houdt afstand, ook al heb ik hen hier al een aantal keer op gewezen. Ik ben hier nooit mee naar mijn kantoorverantwoordelijke durven gaan.

Iedere week op verschillende plaatsen komen en niet weten waar ik terecht kom, geeft me nog meer stress.

► Maar het gedacht dat mijn verantwoordelijke belt naar mijn klanten om hen op de regels te wijzen, schrikt me ook erg af. Als alleenstaande moeder is het ook geen optie om met een verlaagd loon thuis te zitten. Ik voel me machteloos en niet gerespecteerd.

Hierbij komt nog bij dat ik geen knuffelcontact wil. Ik vind het risico te groot en wil deze niet besmetten. Vandaag zie ik het somber in. Ik ben goed om te gaan werken en verder thuis alleen door te brengen met 2 kleine kinderen. Ik weet niet hoe het met mijn collega's zit maar dit houd ik niet lang vol.

Didier

“Opnieuw wordt mijn gevoel bevestigd dat ik maar de zoveelste huishoudhulp ben en dat het respect miniem is. Ik weet niet hoe het met mijn collega's zit maar dit houd ik niet lang vol,,

► Beste, ik wil toch even iets kwijt want ik begrijp de logica niet meer van de huidige maatregelen (corona): de horeca moet sluiten, niet essentiële winkels enz., maar je mag nog 1 nauw contact hebben. Wat ik allemaal begrijp gezien de ernst van de situatie! Maar kun je dan eens uitleggen waarom poetshulpen wel moeten doorwerken?

Wij komen elke dag met verschillende mensen in contact, waaronder momenteel veel gezinnen, aangezien thuiswerk verplicht is en de kinderen vakantie hebben. Aangezien vele vaste klanten de poetshulp afzeggen uit angst voor besmetting, moeten wij dus veel vervangingen doen bij mensen die we totaal niet kennen.

“Daaronder zijn er ook die niet eens zeggen dat ze besmet zijn of wachten op uitslag van hun test!”

Ik vind dit onverantwoord en uiterst onveilig. Wij hebben ook een gezin en familie maar blijkbaar doet dat er niet toe! Ik hoop dat iemand dit gaat inzien en hier iets aan doet want dit kan echt niet! Mvg

Tamara

►Ik ben zelf risicopatiënt hart en longen, toch moet ik aan het werk, terwijl het bureau weet wat ik heb. Ik heb 1 klant die is zelf gestopt is tot 13 dec. en de rest wil doorgaan. Zelf vind ik het heel angstig omdat de huizen niet worden verlucht en de afstand soms niet gehouden wordt.

Dorien

►Voor ik vertrok bij een klant kreeg ik de melding:

“By the way... Wij zijn getest geweest en van onze 6 gezinsleden zijn er 2 positief!,,

“Maar blijf maar komen want anders wordt mijn huis niet gepoetst.”

Toen ik zei dat dit enorm gevaarlijk is daar ik in de namiddag naar oudere mensen ging en ik deze misschien zo kon besmetten zei de vrouw: “ach, maakt niet veel uit zolang mijn huis er maar proper bij ligt en jij je mondmaskertje maar draagt he.” Dat is toch te gek voor woorden!!!

Anoniem

► Wat mij als huishoudhulp ergert, is dat we geen contact mogen hebben met familie. Mijn jongste kleinkind is 14 maanden en zal al 4 maanden missen van zijn eerste levensjaar, maar dat we wel in mijn geval 17 pers. in contact mogen komen van andere gezinnen. Had zelfs een klant die vroeg of ik binnenkant van de auto wilde poetsen omdat iemand had gepraakt in zijn wagen. Heb het geweigerd, maar dit in onze lockdown is echt respectloos.

Jessie

“Had zelfs een klant die vroeg of ik de binnenkant van de auto wilde poetsen omdat iemand had gepraakt in zijn wagen,,

► Klopt inderdaad wat ze zeggen over de poetshulpen... Zakdoeken in het rond, veel te veel mensen thuis nu door de vakantie en thuiswerk.

Werkgever zegt raam open te zetten. Klanten willen dit niet omdat ze aan het stoken zijn.

Mondmasker doen ze ook niet aan, want het is vervelend.

Ja hallo, voor ons ook.

Kim

“Werkgever zegt raam open te zetten. Klanten willen dit niet omdat ze aan het stoken zijn. Mondmasker doen ze ook niet aan, want het is vervelend,”

► De regels op papier zijn: afstand van 1,5 m bewaren. Als dit niet kan, mondkmaskers dragen. Ramen openzetten, handen ontsmetten en in een andere ruimte werken. Op papier lijkt dat allemaal goed te doen. In werkelijkheid is dat helemaal iets anders. Daar kom ik nog op terug.

Ook stond er in de mail dat we vervangingen mogen doen. En dat we zeker niet mogen werken bij mensen in quarantaine. Dat de strijksters niet moeten werken en dat je enkel op afspraak op het bureau terecht kan. Wij als poetsvrouw hebben veel meer contact met verschillende mensen. Dus onze gezondheid is minder belangrijk?! Velen onder ons hebben sinds maart nog bitter weinig contact met vrienden. Ik ben sinds maart al meer volk op het werk tegengekomen dan in mijn privésituatie.

En de regels... de klanten houden daar geen rekening mee. 1,5 m afstand kan veelal niet genomen worden. In andere ruimtes werken is moeilijk, aangezien de meeste woningen open gebouwd zijn. Ook werken ze van thuis uit. De klant zit aan de tafel met zijn laptop. Deze wilt niet in de slaapkamer gaan zitten. Mondmaskers dragen ze niet, want ze zijn thuis. Ramen mogen niet open want chauffage ligt aan. Of kan niet open omdat hond of kat anders buiten of binnen kan. Ook kunnen ramen soms niet open. De mensen werken nu van thuis uit. De kids zijn thuis. Geregeld vrienden over de vloer. Of zelfs mensen op de koffie als je aan het werk bent (kwam ik vorige week nog tegen) zakdoeken van een week oud die je als poetsvrouw moet wegdoen.

Klanten die ziek zijn, maar die je niet verwittigen. Ook dit kwam ik vorige week tegen. Ik kwam dus toe bij de klant en kreeg te horen dat de man des huizes in quarantaine zat. Daarop heb ik mijn bureau verwittigd. Ik moest blijven en moest maar de regels in acht houden.

Ik vind dit echt niet verantwoord. Vervangingen doen?! Dat zijn nog eens extra contacten die we hebben. Wij hebben ook gezinnen die we gezond willen houden. Ik voel me echt niet veilig als ik aan het werk ben. Wij komen in het huis van de klant overal aan.

Ikzelf heb 5 gezinnen waar ik poets. De laatste 14 dagen zaten er 3 van in quarantaine. Eén is positief getest. Daar had ik de dinsdag gepoetst en de vrijdag werd ik afgebeld door corona. Ik heb mezelf laten testen omdat ik bang was om besmet te zijn.

Wanneer de klant afbelt, ben je verplicht vervanging te doen. Als je dat niet wilt, moet je maar verlof insteken. Ik vind dit echt niet kunnen !

Lieselot

“Ik kreeg te horen dat de man des huizes in quarantaine zat. Daarop heb ik mijn bureau verwittigd. Ik moest blijven,,

►Hallo, ik werk ook als huishoudhulp en voel mij ook niet veilig om nog met deze cijfers te werken. Ik had een paar weken terug een klant die ziek was. Toen ik zei "je moet afbellen als je ziek bent", zei ze: "hoezo, toch enkel als het corona is?" Ze wachten nog op de uitslag van de test.

Gelukkig zei ze de week erop dat het negatief was. Maar wat als het positief was? Dan was het voor mij te laat! Ook droegen ze geen mondkmasker en we mogen van het bureau ook niet weg. Moeten hen bellen en daar blijven tot ze terugbellen, want ze zijn niet bereikbaar als wij beginnen. Kan soms uur duren eer ze terugbellen. Dan kan het ook te laat zijn, dus ik voel mij echt niet veilig meer.

Katleen

“Had een klant die ziek was. Toen ik zei dat je moet afbellen als je ziek bent, zei ze: “toch enkel als het corona is?”. Ze wachtte nog op de uitslag van de test,”

► *“We mogen geen andere mensen zien, maar ik kom wel bij 31 mensen buiten mijn gezin.”*

Onder andere een gezin met negen kinderen waarbij die met drieën op de slaapkamers liggen. Hoe ga je in dit huishouden te werk? Kinderen lopen door heel het huis. Vriendjes en kleine kinderen komen op bezoek. Klanten doen geen mondklappers op. Het is gewoon onverantwoord.

Een andere klant is aan het verhuizen. Schilders lopen er rond, dan komen nog andere en niemand draagt een mondklapper. Mijn vriend is risicopatiënt en we leven echt in angst, want voor de mensen zijn we maar poetslui, dus wat maak het allemaal uit. En als we dan bij zoveel mensen komen in huizen, waarom moeten wij ons dan aan de afspraak houden voor maar een persoon in huis op bezoek te laten komen, als ik toch al bij zoveel mensen moet gaan?? Onlogisch gewoon.

Denk eens na en sluit de sector. We komen gewoon met veel te veel mensen samen. Hoe ga je ooit dit virus stoppen? En de mensen zijn allemaal thuis, dus even een stofzuiger in handen nemen kan nooit kwaad.

Audrey

“Klanten die nu naar rode zones reizen en die dat halsstarrig verzwijgen, want een proper huis is aangenamer dan zelf uit te zoeken hoe de stofzuiger werkt,”

►Ik hoop dat jullie niet zoals hier het geval is, moeten ervaren dat er met de feestdagen reeds een lege stoel aan de tafel zal zijn... Ja, covid kent geen medelijden!

Ik hoop dat jullie nog niet hebben moeten ervaren dat een kind van jullie thuis heel ziek is en aan de zuurstof thuis moet liggen daar de bedden moeten vrijgehouden worden voor de oudere ICU-patiënten, al dan niet uit de regio.

Dat je je eigen kind op dat moment feitelijk niet mag en kan troosten en alles extra beschermd moet doen. De blik in je kind haar ogen als ze je smekend aankijkt omdat ze amper kan ademen.

Uiteraard dragen we ons steentje bij door bij alle klanten zorgeloos over de vloer te komen.

Te werken in niet geventileerde ruimtes want hun verwarming staat op. Het niet dragen van een mondmasker want "oh ja, ze zijn in hun eigen woning". Afstand niet te respecteren, want diezelfde klant moet meestal net zijn waar jij bezig bent of die kast waar je iets staat uit te halen...

De kinderen die 2 weken thuis zijn en waar wij een op-pas moeten voor spelen en die dus ook niet luisteren naar de HUISHOUDHULP als je ze vraagt in een andere ruimte te zitten.

De klanten die nu naar rode zones reizen en die dat halsstarrig verzwijgen, want een proper huis is aangenamer dan zelf uit te cijferen hoe de stofzuiger werkt en waar het poetsgerief staat.

De ouderen waarvoor we de enige vorm van sociaal contact zijn en niet diegene die heel kwetsbaar zijn en amper tot niet luisteren naar de maatregelen. Die 's middags theebransje houden en het mondmasker gebruiken als servetten.

Uiteraard houden we zo het covid-19-beestje uit onze eigen gezinnen en beschermen we onszelf en de medemens.

Hopelijk hoeven jullie van dichtbij de gevaren en de risico's niet mee te maken, want ze zijn geen lachertje.

Anoniem

►Ik heb vandaag 2 klanten gehad; 1 in de voormiddag en 1 in de namiddag. Zij droegen geen mondmasker en bevinden zich regelmatig in dezelfde ruimte als ik.

Kelly

►De mensen die kunnen thuiswerken en waar ook nog eens de kinderen van thuis zijn, zijn soms met wel 7 tegelijk in huis, terwijl ik kom poetsen. Probeer deze maar eens te ontwijken en dan geen 1 die een mondmasker draagt ... Ook bij de oudjes die thuis zijn, is het niet makkelijk. Al woorden gehad om een raam op kiep te mogen zetten.

Dan ben ik zelf ondertussen positief getest op covid. Waarschijnlijk omdat 1 van mijn klanten vorige week en de week ervoor zo hard aan het hoesten was in dezelfde ruimte als ik, terwijl deze ook boven in het bureau had kunnen werken i.p.v. beneden waar ik aan het strijken was. En ook deze droeg geen mondmasker. Zelfs niet toen ik aanhaalde dat ik ook bij kwetsbare mensen poets en dat ik niet straks de schuld wil krijgen van het door te geven...

De situatie is schrijnend!

Stefanie

“Zelf ondertussen positief getest op covid. Waarschijnlijk omdat 1 van m'n klanten vorige week en de week ervoor zo hard aan het hoesten was in dezelfde ruimte als ik,”

► Klanten die afbellen tot daaraan toe, maar de consultants sturen ons naar vervangingen, meestal gezinnen waar ouders nu telewerken en tieners hebben die zich absoluut niet aan de regels houden.

Weigeren is geen optie. Tijdelijke werkloosheid corona mogen we niet nemen. Ofwel neem je verlof of toegestane afwezigheid of vervanging.

Een klant die afbelt, omdat men de 1,5 m niet kan respecteren, krijgt als antwoord dat het onmogelijk is om te annuleren: "De huishoudhulp staat ingeboekt dus zij/hij komt, misschien kunt ge dan een wandelingetje maken of boodschappen doen of u verwijderen uit de plaats waar de huishoudhulp werkt?"

Caroline

► Vandaag kwam ik bij 2 klanten: eerste klant haar zoon-tje had een longontsteking... Maar ja, zij worden niet getest door de jonge leeftijd. Zij was negatief vorige week dus ze zei: "'t zal dus wel niks zijn".

Namiddag bij de andere klant vraag ik: "ça va?"

"Ja beter, had ne goeie kou te pakken maar 't is al iets beter. De dokter zei dat 't geen corona is." En ik vraag: "heb je een test laten doen?"

"Nee", zei ze. En toen vroeg ik: "hoe kan je dan weten of je corona hebt al dan niet?"

Het is onverantwoord dat wij zo moeten werken.

Jessy

“Een klant die afbelt, omdat men de 1,5 m niet kan respecteren, krijgt als antwoord dat het onmogelijk is om te annuleren. De huishoudhulp staat ingeboekt,,

► Wij voelen ons niet meer veilig bij de klanten. Ze zijn allemaal thuis en ook veel klanten die afzeggen en voor vervanging ben ik echt wel niet. We willen echt voorzichtig blijven. Het bureau zoekt anders wel voor vervanging, maar ik neem verlof. Kan er echt terug niets aan gedaan worden?

Nathalie

“Op verschillende plaatsen liggen de vuile papieren zakdoekjes en gebruikte mondmaskers her en der,”

► Een andere klant, een oudje van 85 jaar, zat te vertellen dat ze nog veel bezoek had en nog veel mensen ziet (ja, ze heeft een grote familie en kennissenkring). Dan hangt ze boven mijn hoofd iets uit de kast te nemen terwijl ik de onderste kasten moet poetsen, en zit ze constant naast mij te trampelen.

Om nog maar te zwijgen van vervangingen ...

Ook mag er nergens meer verlucht worden, want het is te koud en op verschillende plaatsen liggen de vuile papieren zakdoekjes en gebruikte mondmaskers her en der.

Lisa

► Ook ik ben een huishoudhulp met dienstencheques die haar op dit moment niet goed en echt veilig voelt. Ongetwijfeld zullen jullie 100'en berichten binnenkrijgen.

Heel vervelend als je bij de klanten komt en er mag/kan niks verlucht worden. Mondmaskers worden niet gedragen. Afstand wordt niet gerespecteerd... Vuile vaat die we nog moeten afwassen. Oké, het is onze job... Verversen van de lakens. Vuile onderbroeken die we moeten oprapen... Ik vind dit allemaal niet erg om te doen. Het is onze job maar niet in tijden zoals deze.

Ook heel vervelend als er geen zuivere poetsdoeken en dweilen zijn... Bacteriën krijgen zo nog meer de kans om verspreid te worden.... Klanten respecteren op dit moment ook de nodige afstand niet. Heb er zelfs eentje waar geen venster open kan, geen mondmasker wordt gedragen en ze de hele tijd in de zetel zit. Zo kunnen wij niet werken voor het ogenblik.

Het is echt niet dat ik niet wil werken... Heel graag zelfs... Maar ik voel me gewoon niet veilig op dit moment. Ik heb ook een gezin met 4 kinderen en een partner. Een sluiting van onze sector zolang de lockdown duurt, zou dus zeer welkom zijn. Maar de rekeningen moeten natuurlijk ook betaald worden... Daar staat helaas geen stop of mindering op. Groetjes, een bezorgde huishoudhulp.

Kelly

► Ik kom bij mijn klant thuis. Zoals gewoonlijk begin ik mijn taken te doen. Plots na een uur bezig te zijn, zegt mijn klant: "ja, bij ons op het werk zijn er besmettingen (werkend in rusthuis) en ik slaap apart van mijn partner en onze tweeling is bij familie voor de veiligheid ... dus de kleine kamer hoeft niet geïmagineerd te worden ..." Vinden jullie dit een veilige situatie als de klant zijn verantwoordelijkheid niet opneemt?

Aan de werkgever moeten we niets laten weten want dan zegt ze: "draag uw mondkap" of ze steekt ons op vervanging, waar wij nog minder weten van de klanten. Bij deze wilde ik u toch laten weten dat het onveilige periodes zijn nu iedereen thuis is.

Bert

“Na een uur bezig te zijn, zegt mijn klant: bij ons op het werk zijn er besmettingen,,

►Hallo, dit heb ik zelf ervaren. Ik ga naar een cliënt van mij, hij slaapt nog. Na 3 uur werd de dame wakker en zei tegen mij: "Mijn man deed een test gisteravond". Dus vroeg ik haar: "Waarom ben ik hier dan?" Zij: "Het maakt niet uit, hij blijft in die kamer."

Uiteindelijk waren beiden positief getest!

Sylvia

►Ik ben ook een huishoudhulp en voel me bij sommige gezinnen echt niet veilig. Ik draag ook waar er geen afstand kan bewaard worden een mondk masker, maar klanten vinden dit zelf niet nodig. Natuurlijk zijn er ook die wel de maatregelen goed in acht nemen.

En wat mij vooral stoort ,zijn de vervangingen die we verplicht moeten doen, anders verlof inzetten. Dat zijn meestal mensen die je niet kent. Maar je kan natuurlijk geen verlof blijven nemen.

Vooraf ook de oudere mensen snappen het niet, je mag dat 20 keer zeggen om afstand te houden, 5 minuten later zijn ze dat weer vergeten.

Wij zijn misschien maar huishoudhulpen, maar wij willen ook graag veilig werken.

Nadine

► Toen ik binnenkwam met mijn mondmasker op, stelde de klant mij de vraag of ik een mondmasker droeg uit mezelf of in opdracht van het bureau en of ik dit de 4u dat ik ging werken zou dragen. Terwijl ik mijn emmers aan het vullen was, stond zij op een meter rechts van mij, terwijl haar echtgenoot links van mij zijn cornflakes aan het opeten was. De kinderen lagen nog te slapen en na onze discussie heeft hij ze dan op het 2de verdiep gehouden. Terwijl ik aan het werken ben, komt hij dan meerdere keren voor mijn voeten lopen om koffie te halen en nog extra taken te commanderen, uiteraard opnieuw zonder mondmasker want dit is volgens hem niet nodig.

Dan zei de klant ook dat positief getest worden niet wil zeggen dat je daarom ziek wordt en toen ik zei dat een klant van mij wel degelijk ziek was, lachte ze het weg. Ik zei dan dat als mijn moeder (die palliatief is) dit krijgt, ze hieraan sterft en ook dit lacht ze weg... maar wat voor een ander weglachen is, dat is voor mij harde realiteit. Zij kunnen niet zonder hun kuisvrouw en dat is het enige waaraan zij denken, maar ik kan wel niet zonder mijn moeder en volgens mij weegt het ene wel meer door dan het andere.

Klant stelt ook dat als ik ziek ben, ik een ander niet besmet en ook als zij ziek is zij mij niet zou besmetten en de kans dat mijn moeder die palliatief is, besmet wordt klein is en hieraan zou sterven nog veel kleiner. Ik heb vorige week telefoon gekregen van een klant die zich ziek voelde en me gelukkig afbelde. Zij heeft uiteindelijk corona.

Maar dat zijn klanten die uiteindelijk zo egoïstisch zijn dat ze enkel aan zichzelf denken en nog ziek zouden mogen zijn, niet zouden annuleren. Of zoals ze zelf zegt, "soms heb je zelfs geen symptomen en ben je toch besmet ...". Ik woon in bij mijn moeder, heb zelf fibromyalgie en werk medisch deeltijds. Ik vertrek al wenend naar het werk en ik heb zoveel schrik dat mijn moeder sterft omdat mijn klanten niet afzeggen uit puur egoïsme!

Dan zei ze dat dit virus wordt overdreven door de media. Nergens kon ik mijn handen wassen met handzeep, heb dan maar mijn handen gewassen met drest voor de afwas te doen. Toen ze vertrok zei ze, "als jij je niet onwettig afwezig zet of ziek zet dan zie ik jou volgende week." Waarom heb ik het bureau of coronanummer niet gebeld? Ik durfde niet. Zo worden wij behandeld op de werkvloer.

Micheline

“Wat voor een ander weglachen is, dat is voor mij harde realiteit,”

► Ook ik voel me niet veilig bij m'n 11 klanten per week. Er wordt met niks rekening gehouden: geen afstand, geen verluchting, kinderen van de burens die in-en uit lopen, vrienden die op bezoek komen, overal vieze zakdoeken enz...

Vorige week had ik een klant die zei dat ze ging werken en na een uur terug kwam met een mondmasker op en doodleuk meldt dat ze een test was laten doen omdat ze zich s'avonds niet goed voelde. Maar het was geen probleem, zei ze, want ze hield haar masker op en ging in een andere kamer zitten. Ondertussen was ik er wel al 2u. Ik ben dus meteen vertrokken.

Verdervind ik het niet oké dat als een klant afbelt door corona, wij dan vervanging moeten doen. Doen we dat niet, dan krijg je geen loon betaald. Diep triest allemaal !!!

Jacky

► Bij mijn klant: ik kom binnen met masker, zij zetten het ook op. Maar ineens zie ik daar iemand dat daar niet woont. Ze hebben bezoek. Om 10 uur worden hun maskers al achterwege gelaten als ze in dezelfde ruimte als ik zijn, ook de afstand is niet meer 1,5 m. 11 u: ik ben een badkamer aan het kuisen waar je niet met twee in kan. En toch wringt de klant zich erbij, waardoor ze me zelfs aanraakt zonder masker. Ze wil nog eventjes parfum spuiten.

Mariska

► Kan er echt niets gedaan worden voor ons als huishoudhulpen. Wij voelen ons echt niet veilig om te werken in deze omstandigheden. Ik spreek uit naam voor vele van ons. We komen bij zoveel mensen en voelen ons echt in de kou gezet. Ik doe mijn job heel graag maar het is niet meer verantwoord om te werken in deze omstandigheden. Klanten houden zich niet aan de regels, gaan op reis. In Wallonië zijn er al bedrijven gesloten. Hier in Vlaanderen wordt er niets gedaan. Wij mogen blijkbaar besmet worden en ziek worden. In maart was het veel minder en zaten we thuis. Nu het zo rampzalig is moeten we blijven werken. Hopelijk kunnen de vakbonden iets bereiken want het is echt niet meer te doen voor onze sector om op deze manier te werken.

Kelly

► Mensen denken veilig te zijn zodra ze thuis zijn. Ze nemen de 1,5 m niet in acht, ondanks ik hen dit meermaals vraag.

Gisteren werd ik ontvangen met 3 kinderen aan de deur die geen ruimte lieten om me binnen te laten op een veilige manier, waar de mama niks van zei.

Ik heb andere klanten die de spot drijven met de maatregelen, ook wanneer ik meermaals in gesprek ga met hen dat het écht not done is dat ze daar gezellig zitten te ontbijten met vriendinnen op het moment dat ik daar moet poetsen. Ik heb dan weer andere klanten die het wel zo goed als mogelijk proberen te respecteren, maar steeds is er toch overal wel een situatie waarbij ze even moeten passeren in een nauwe ruimte of vlak bij me vlug wat moeten doen waardoor de 1,5 m toch telkens ook niet in acht genomen wordt.

Het is zeer vermoeiend om zelf in veilige omstandigheden te willen werken, maar vooral constant nauwlettend in de gaten te moeten houden wat klanten gaan doen. Onbewust of bewust luisteren ze gewoon niet.

Saar

► Ik kom bij verschillende klanten waar de vuile mondmaskers overal verspreid liggen door het hele huis, vuile gebruikte zakdoeken gewoon op de grond liggen, en ik vind het dan ook uiterst schandalig om gebruikte condooms op te moeten kuisen!

De vuile vaat die gewoon blijft staan. Ik vind dit allesbehalve veilig voor ons. De kinderen die allemaal thuis zijn en vriendjes laten komen spelen dit kan gewoon niet. Wij worden gewoon blootgesteld aan dit vieze virus. Help ons a.u.b.

Lisette

► Ik kom bij 10 gezinnen op een week. Afstand kennen ze niet en als je er iets van zegt dan denken ze er weer even aan, maar in andere ruimte gaan, nee. Ik draag mijn mondmasker maar de klant niet. verluchten? Nee, want de verwarming staat aan. hun knuffelcontact komt net als de hulp er is dus er loopt altijd meer volk in huis dan nodig. Stofzuigen tijdens het telewerken? "Nu niet, want heb vergadering", dan mag je buiten de vensters gaan wassen. het werk wordt vertraagd doordat je op de momenten waarop je iets wil doen wat lawaai maakt.

Ook wordt verzwegen dat ze ziek zijn of een test hebben gehad. Zo heb ik zelf drie dagen verlof moeten inzetten omdat de klant in quarantaine zat. Kreeg toen geen economische werkloosheid omdat ze de test wilde afwachten. Voel me alles behalve veilig. Hopelijk kunnen jullie ervoor zorgen dat we thuis kunnen blijven tijdens de piek die er nu is.

Anja

► Een mens zou er depressief van worden en elke dag met een bang hartje moeten gaan werken uit schrik om het virus op te lopen. Niet enkel de werkgever kan er iets aan doen. Klanten denken alleen maar aan zichzelf, hun huisje moet proper zijn en voor de rest zwijgen ze dat ze positief zijn. Echt schandalig!!

Vandaag krijg je telefoon: mijn klant testte positief. Dit is al de 4de postieve persoon waar ik mee in contact ben geweest. Hoever moet het nog komen voor wij besmet geraken? Omdat ze het zo ver laten komen, en zo erg zijn dat er voor ons geen plaats meer is in de ziekenhuizen omdat ze vol zijn. Ik moet mijn zoon bij vrienden laten opvangen, omdat ouders risicopatiënt zijn. Je geraakt er zelf onderdoor weet je en elke keer opnieuw gefrustreerd geraken!!

Toch bedankt dat jullie de moeite doen. Echt waar, maar wat kunnen wij doen om het de overheid ook laten duidelijk te maken?

Sofie

► Het is onverantwoord dat we moeten werken! Mogen maar 1 knuffelcontact hebben, mijn dochtertje is 1 jaar en blijft bij de grootouders als ik ga werken. Eigenlijk kan dit nu niet meer, maar het gaat niet anders waardoor we onze gezondheid nog extra in gevaar brengen! Vol ongeloof.

Kimberly

► Het is zoals vele getuigenissen zeggen onverantwoord dat wij moeten/mogen poetsen bij de klanten, terwijl we onze familie en vrienden niet mogen zien. Vandaag had ik een klant die zei: "ja sorry, maar we zijn bezig met opruimen op zolder en dergelijke. Het is moeilijk om niet in je buurt te komen", en daarbij liepen er 2 kleine kinderen rond die ik gedurig heb moeten wegsturen.

Op onze kantoren zijn we enkel welkom op afspraak, thuis 1 knuffelcontact, wel poetsen bij 12 verschillende klanten: bejaarden, thuiswerkende ouders en kinderen in schoolvakantie. Verwarming staat overal goed te blazen en werken met mondkmaskers.

Mensen die een huis willen bezichtigen om te kopen/huren mogen dit niet? En wij mogen elke dag bij verschillende klanten poetsen. Waar zit eigenlijk de logica van de regering? Maar we moeten wel positief blijven.

Patricia

“Mensen die een huis willen bezichtigen om te kopen/huren mogen dit niet? En wij mogen elke dag bij verschillende klanten poetsen. Waar zit eigenlijk de logica van de regering?,,

► Hier is het meestal ook onverantwoord, meeste klanten dragen geen mondkap, blijven in dezelfde ruimte, geen verluchting enkel 25 graden om in te werken. Familie die langskomt... Ik vind ook als men 8 tot 10 verschillende klanten heeft op een week, die dan nog eens contact hebben met andere van de familie.. Is niet zoals ze zeggen 1 persoon zien binnen een gezin.

Kenneth

► Hallo, ben ook huishoudhulp en voel me totaal niet meer veilig bij mijn klanten. Één iemand verzwijgt quarantaine en laat me komen, en de dag erna komt een klant doodziek terug van haar werk. Ze houdt geen afstand en er lijkt braaksel te liggen in het toilet. En dan een klant van 92 die niet verlucht. Het is 40 graden binnen en ze houdt geen afstand.

Ik vind deze toestand niet haalbaar om te werken. A.u.b. doe er iets aan. Ik ben door de klanten al 3 x getest op covid.

Wendy

► Mijn ervaring is dat ik bang heb om te gaan werken. En doe nochtans mijn job met veel liefde en plezier. Bij sommige klantjes begrijp ik echt niet dat ze de HUIS-HOUDHULP nog laten komen, jonge gezinnen waar ze het perfect zelf kunnen doen. Ik doe het ook zelf na mijn werk.

Ze zijn zelf thuis. Kinderen die thuis zijn en die zich niet aan de regels houden. Ze lopen me rakelings voorbij, zitten lekker tv te kijken en doen gewoon hun ding. Uiteraard mogen we ze niet over dezelfde kam scheren, alhoewel geen 1 van allen de afstand bewaart.

Bij sommige gezinnen is het logisch dat wij komen. Hierbij wil ik zeggen de ouderen die het zelf niet kunnen. Hier heb ik dan ook alle begrip voor. Maar de gezinnen die het zelf kunnen en in deze tijden thuis zijn, dat kan ik niet begrijpen.

Ik vind het niet kunnen en voel er mij ook niet veilig bij. Ik heb ook een kindje van 2,5 jaar. Ik heb zoveel schrik dat ik per ongeluk een besmetting oploop en het mee naar huis neem.

Anoniem

► Ik kom net op mijn werkplek aan. De man vertelt doodleuk dat hij gisteren een kerstfeestje heeft gehad op zijn werk: met 20 man in dezelfde ruimte zonder enige regels te respecteren. "Het was nog eens leuk feesten zoals vroeger", zei hij zonder schaamte!

Ik voelde me direct onveilig! Gisteren kom ik bij mijn klantje aan van 90 jaar oud en ze is zeer kort van adem. Elke keer als ze me iets wil zeggen, moet ze happen naar adem en je hoort gewoon de ruis op haar longen wanneer ze ademt. Ik zeg haar dat ze naar de dokter moet en zich moet laten testen en nakijken, want dat ze zo zichzelf en mij in gevaar brengt! Waardoor ze mij de mond snoert met te zeggen: 'niet alles is corona he!'

Ik voel me echt nergens meer veilig. Bij mijn gezinnen heb ik nu al 2 dagen na elkaar dergelijke situaties. Wat gaat het morgen zijn ?

Anoniem

► Ik werk als huishoudhulp met dienstencheques in tijdens deze coronapandemie. Mijn klanten zijn allemaal heel lieve vriendelijke mensen maar ook bijna allemaal jonge gezinnen, waarbij de ouders nu veel thuiswerken en de kinderen op woensdag of vakantie of thuisstudie nu vaak ook aanwezig zijn.

Ik voel me meestal niet echt veilig: mensen houden geen afstand, blijven in dezelfde ruimte waar ik aan het werk ben, kinderen lopen rond mij om te vertellen en te spelen. Want ze zijn me natuurlijk gewend en weten dat ik altijd klaarsta met aandacht en een babbel.

Vaak heb ik gezegd tegen de ouders dat er een mondkapje moet gedragen worden in dezelfde ruimte of dat ze zich in een andere ruimte moeten bevinden. Maar bijna niemand houdt er rekening mee.

Ik wil mijn klantjes zeker niet kwetsen of beledigen maar voelde me toch heel wat veiliger in de eerste lockdown toen we wel thuis mochten blijven, zeker nu de kerstvakantie eraan komt. Ik houd mijn hart vast.

Vicky

“Ik heb een ziek kind thuis, een kind met een longafwijking. Het is hartverscheurend dat ik hem niet durf vast te nemen,”

► Ik vind het zo erg dat onze dienst moet blijven werken, terwijl de cijfers omhoog gaan! Ja dat klopt, wij komen in zeker 10 gezinnen per week! De ene loopt langs je te snotteren, de andere hoest vlak voor je, een ander ligt plat in de zetel, en de andere in bed met koorts. Geen enkel mens heeft nog zin om de maatregelen te volgen en wij moeten blijven werken of we hebben geen geld.

We krijgen het minimumloon! Eindejaarspremie: welke? Afgenomen.. maar wij staan wel elke dag paraat!

Als ik thuis kom, durf ik geen knuffel te geven omdat ik met zo veel mensen om me heen ben op het werk. Ook zieke mensen die niks opvolgen. Ik heb een ziek kind thuis, een kind met een longafwijking. Het is hartverscheurend dat ik hem niet durf vast te nemen. Ik ontsmet mijn handen 100 keer voor ik bij hem kom. Ik draag een mondmasker dag en nacht. Door jullie schuld! Omdat jullie aan jullie eigen denken.

Ik ben kapot, dag en nacht, door jullie maatregelen. Ons het risico laten lopen ziek te worden! Bedankt voor alles. Ik hoop dat jullie het allemaal zullen weten.

Vanessa

VU: Werner Van Heetvelde, Algemene Centrale-ABVV - Hoogstraat 26-28, 1000 Brussel

ABVV
Dienstencheques